

# HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete  
ve svobodném světě vlast.  
Vlast potřebuje lásku a pomoc.  
Buďte svorní!“

Jen svorným Bůh požehnává.“  
**JOSEF KARDINAL BERAN,**  
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (708) 656 - 1050

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Cicero, IL. 60650

Roč. (Vol.) XVII. — Číslo (No.40)

Saturday October 10, 1992 (Sobota 10.10.1992)

## Z událostí uplynulého týdne v ČSFR

### O zániku federace

O vládním návrhu ústavního zákona o způsobu zániku České a Slovenské federativní republiky jedná v Praze od úterý 29. září Federální shromáždění.

Podle vládního návrhu, který v parlamentu odůvodňoval místopředseda federální vlády M. Čiž z Hnutí za demokratické Slovensko, může federace zaniknout deklarací Federálního shromáždění, dohodou České národní rady a Slovenské národní rady, na základě výsledků referenda, vyhlášeného v souladu s ústavními zákony Federálního shromáždění, nebo národních rad, jakož i vystoupením jedné z republik z ČSFR, nebo jinak ústavně projevovanou vůlí národních rad. M. Čiž v úvodním slově prohlásil, že uplatnění každého z navrhovaných způsobů zániku federace znamená legální ústavní a demokratickou cestu.

V úterý byla na programu pouze rozprava; největší diskuse, jak se všeobecně očekávalo, se soustředila na otázku referenda.

Jednoznačně souhlasné stanovisko vyjádřili v diskusi pouze poslanci vládních stran Občanské demokratické strany a Hnutí za demokratické Slovensko, jakož i Slovenské národní strany. Opozice stále trvá na uplatnění principu referenda, ať už jako jediného kroku vedoucího k zániku ČSFR, nebo stvrzení všech navrhovaných způsobů zániku federace ratifikačním referendem.

Protože k přijetí ústavního zákona je potřebná třípětinová většina v každé z komor parlamentu (což vládní koalice sama zajistit nemůže) - lze očekávat, že hlasování o návrhu zákona bude velmi složité. Na programu bylo ve čtvrtek 1. října a jednání parlamentu měla v přímém přenosu vysílat i televize.

S rozdělení federace už většina počítá, ale v referendu by hlasovala proti!

Tak lze charakterizovat výsledky průzkumu, který provedl od 8. do 14. září Institut pro výzkum veřejného mínění. Zveřejněny byly tento týden a podle nich více než 80 procent obyvatel České republiky a slovenské republiky chápe rozdělení federace jako jistou věc.

S rozdělením ČSFR souhlasí 45 procent obyvatel České republiky a 41 procent občanů Slovenské republiky. V Čechách je proti 45 procent občanů a na Slovensku 46 procent občanů. Pouze 5% dotázaných v České republice a 6% ve Slovenské republice si myslí, že k rozdělení státu nedojde.

Čeští respondenti, kteří souhlasí s rozpadem federace, považují za jeho příčinu touhu Slováků po samostatnosti. Občané ČR, kteří s rozpadem nesouhlasí, uvádějí jako příčinu rozdělení federace dohodu politických reprezentací vítězných stran Občanské demokratické strany a Hnutí za demokratické Slovensko. Stejný důvod uvádějí i slovenští občané, kteří nesouhlasí s rozpadem ČSFR. Naopak, občané SR, souhlasící s rozpadem státu se kloní k názoru, že jeho příčinou je nefunkční, nespravedlivá federace.

Za jediný možný způsob zániku ČSFR bylo nejčastěji uváděno referendum (v ČR 45%, v SR 44%). Kdyby se referendum uskutečnilo nyní, zúčastnilo by se ho podle středeční Mladé fronty Dnes 80% obyvatel ČR a 82% občanů SR. Proti rozdělení společného státu by hlasovalo 44% dotázaných v Čechách (pro rozdělení 36%) a na Slovensku by bylo proti 43% respondentů (pro rozdělení je 37%).

### Prezident ČSFR nezvolen ani v 5. kole

Ani ve čtvrtek 24. září nebyl zvolen prezident ČSFR. Jediný

(Pokračování na str. 11)

Vladimír Koronhály

## Křesťan a národ

Není v dějinách lidstva mnoho teorií, které by byly tak zhoubné, jako romantická a donedávna všemi evropskými národy bez pochybností přijímaná teorie národa. Její zálužnost tkví zejména v tom, že ačkoliv je ve své podstatě protikřesťanská, skrývá tuto svoji vlastnost pod pláštěm takřka nenapadnutelným, pod pláštěm krásných slov o jednotě, rodu, tradicích. Národ je v ní definován jako jakési nejvyšší společenství, nesoucí s sebou nepochybnou hodnotu, která je považována za axióm, to jest předpoklad, který není nutno zdůvodňovat. Jako jednotlivci kritérium národa se v ní stanovuje na prvním místě společný jazyk, na dalších pak společné kulturní a jiné tradice, folklór a další; nakonec i to nejnebezpečnější, to jest společný životní prostor.

Celý tento pohled je pochybný již z teoretického hlediska. Stačí si uvědomit, jak málo stačí ve skutečnosti ke změně jazykového i kulturního začlenění. Dokazují to např. tisíce (či snad statisíce) nositelů typicky českých jmen v Německu a Rakousku, a naopak německých jmen v Čechách. O tom, že se nejedná o výlučně česko-německý jev, svědčí např. slovensko-maďarské pomezí a jiné. Jeho obecnost se pak stane zcela průkaznou při pohledu na vznik novodobého amerického národa. Tím je všem zcela zpochybněna legitimita procesu vznikání tzv. národních států, který ve svých důsledcích („po ovoci poznáte...“) vedl v Evropě 19. a 20. století až k tragickým válkám; zde bych pro pochybovače místo dokumentování uvedl jediný příklad: Jugoslávie 1992! Ostatně celý sjednocovací proces, tak jak jej můžeme sledovat v zemích Evropských společenství, je veden snahou o překonání důsledků



Letošního prvního září zahájilo svou činnost obnovené pražské arcibiskupské gymnázium bohoslužbou v jezuitském kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí. Mši sv. sloužil pražský generální vikář otec biskup Jaroslav Škarvada. Snímek Jaroslava Hodíka jej zachycuje při rozdávání sv. přijímání nově zařazeným studentům a studentkám arcib. gymnázia. Nová základní církevní škola byla otevřena také při klášteře sester Voršilek v Praze na Národní třídě, kde promluvil k dětem a k jejich rodičům sám pražský otec arcibiskup M. Vlk (než se vydal na svou pastorační cestu do USA a Kanady) a v Plzni zahájil nový školní rok v obnovené katolické škole mši svatou pražský světící biskup František Lobkowicz.

onoho neblahého nacionalismu.

Přijme-li předpoklad o nesmírně vysoké hodnotě národa, který tímto vlastně nadřadíme jakémukoli jinému společenství, při zachování kritéria jazyka jakožto primárního jednotícího prvku, vytváříme si tím další problém.

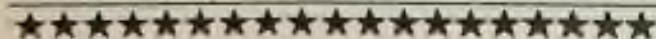
Má-li se totiž národ prezentovat a zviditelnit ve všech oborech lidské činnosti, tak tímto tlačíme početné malé jazykové skupiny do jakési soutěže, v níž jsou zjevně předem znevýhodněny. Jediným prostředkem, který mohou takové skupiny nalézt v úsilí toto znevýhodnění odstranit nebo alespoň zmenšit, je ag-

resivní snaha o rozšíření okruhu uživatelů svého jazyka; tento proces známe z našich dějin např. pod názvem germanizace. Je-li pak hodnota jazykového společenství dána množstvím významných počinů, v tomto společenství vniklých, pak tedy lze pochopit nedůstojné přetahování se literárních, hudebních, vědeckých i jiných historiografií o to, jakým jazykem mluvil ten či onen velkán vědy, techniky či umění v době, kdy ještě nikdo netušil, jak důležitou se jednou tato otázka bude jevit.

Při úvahách nad tímto přetahováním si nemohu

(Pokračování na str. 11)





# Sloupek informací

**O ne zrovna dobrém stavu  
americké ekonomie  
měsíc před prezidentskými volbami  
a o stále trvajícím utrpení  
nevinných lidí  
v balkánsky rozhádané Jugoslávii**

**Hospodářská recese je dnes v celém světě a nikoliv jen v USA.** Washington — Zprávy o nynějším stavu US ekonomie jsou stále málo příznivé, což je v této předvolební době nepřijemné pro prezidenta Bushe. Podle zprávy US departmentu obchodu v druhém čtvrtletí tohoto roku, hrubý domácí produkt (hodnota produkce a služeb v zemi, vyjádřená v dolarech) stoupl pouze o 1,5% přepočteno na celoroční míru. To je neklamným znamením velkého zpomalení US ekonomie. K tomu department práce oznámil už v polovině září, že počet nových žádostí o podporu v nezaměstnanosti v posledních čtyřech týdnech stoupal. Ekonomové se obávají, že po skončení národního programu letních pracovních míst pro mladistvé, nezaměstnanost bude opět stoupat, ačkoli v září klesla ze 7,6% na 7,5%. Také letos ve druhém čtvrtletí koupě amerických spotřebitelů, představující asi dvě třetiny ekonomické aktivity, klesly o

0,1%; koupě trvanlivého zboží, jako jsou auta, ledničky, kuchyňské a jiné spotřebiče, klesly o 2,1%; koupě nových domů klesly v srpnu o 6,1%. Výdaje federální, státních a místních vlád klesly o 1,2 % a výdaje na národní obranu o 5,2%. Inflace se v druhém čtvrtletí zvýšila o 2,9%, přepočteno na celoroční míru. Investice do podnikání sice stouply o 24,1%, hlavně k vůli modernizačnímu procesu, tím ovšem zase další zaměstnanci ztratí svou práci. Index důvěry spotřebitelů v ekonomickou budoucnost země klesl v září z 59 bodů na 56,4 bodů. Podle zprávy US departmentu obchodu letos v srpnu index ekonomických ukazatelů (hlavní vládní morma pro předpovědi o stavu US ekonomie v blízké budoucnosti) klesl o 0,2%, což rovněž ukazuje na velkou slabost US ekonomie; předtím v červnu klesl o 0,3% a v červenci jen mírně stoupl o 0,1%. Ze všech hlavních ekonomických ukazatelů je tedy zřejmé, že

bychom mohli znovu dospět do ekonomické recese. V každém případě není žádná naděje na to, že by se stav US ekonomie zlepšil před prezidentskými volbami. Dne 27. října, to je pouze týden před volbami, vláda oznámí svůj první odhad hrubého národního produktu ve třetím čtvrtletí tohoto roku, to je od července do září. Čeká se, že to bude před volbami poslední z dlouhé řady chmurných zpráv o stavu americké ekonomie.

Ekonomové z povolání říkají, že Američané, kteří často žili „nad poměry“, se budou nyní musit několik let - možná dokonce 6 až 7 - uskrovnit a nikterak jim v tom nepomůže ani zvolení demokratického guvernéra Clintona za prezidenta. Ekonomická recese je celosvětová, bývalé komunistické země nelze hodit přes palubu, tisíce postižených přírodními katastrofami v USA potřebují nutně pomoc a vyhladovělá Jugoslávie a Somálsko také. Všechny problémy nevyřeší jen výměna US prezidenta v Bílém domě. V případě, že by Clinton vyhrál v listopadových prezidentských volbách, lze očekávat některé vyšší daně, další propouštění z práce, celkové snížení životní úrovně a snížení vládních výdajů na sociální programy, dříve než nastane nové období ekonomické prosperity a význačnější otevření nových pracovních míst. Bude nutno čelit obrovskému rozpočtovému schodku a federálnímu dluhu ve výši 4 trilionů dolarů, z kterého je nutno platit obrovské úroky, což nevyhnutelně sníží vládní výdaje na různé sociální a výpomocné programy. Oba prezidenští kandidáti to vědí a každý z nich předkládá svým posluchačům s velkou výřečností své plány na zlepšení situace a kritizuje návrhy soupeře. Žádný však nejde do konkrétních detailů ani neříká, kde na své programy najde peníze, protože ekonomové z povolání by ihned upozornili na velké slabiny jejich plánů.

**Zkomplikuje třetí prezidentský kandidát - bezpartajní Ross Perot - letošní volby, anebo je usměrní?**

Dne 1. října se opět vrátil do kampaně jako kandidát na prezidenta texaský bilionář Ross Perot, který v polovině července svou kandidaturu na US prezidenta bez politického příslušenství suspendoval. Řekl, že

obě strany, republikánská i demokratická, nechávají velké ekonomické problémy bez skutečného návrhu na jejich vyřešení, avšak že on bude schopen všechno napravit. Znovu prý vstupuje do předvolební kampaně jen proto, aby byl Americe užitečným. Už 2. října však také přiznal, že Američané budou musit projít dobou ekonomické strogosti a přinášet oběti, i když daleko menší, než lidé v zemích s válečnými konflikty. Navrhl zvýšení daní za gazolin, zvýšení příspěvků na penzi „social security“ a na zdravotní pojištění. Protože jasně mluvil o potřebě utážení opasků, jeho popularita silně klesla a při průzkumu mínění pouze 7% tázaných odpovědělo, že mu při volbách dají své hlasy, zatím co Clinton si podržuje 56% příznivců a Bush 36%. Ať bude v letošním listopadu zvolen kdokoliv, jeho úsilí k povzbuzení US ekonomického života bude srovnávané nesnadné a komplikované, podle všeobecného mínění ekonomů, kteří sami nejsou jednotní v tom, jakých opatření bude třeba užít pro nápravu ekonomie. Pouze jsou jednotní v tom, že pro Američany doba strogosti je nevyhnutelná, že bude nutno zvýšit některé daně a snížit vládní výpomocné programy. Očekávaná strogost však prý nesmí být přehnaná, protože to by nynější ofřevené americké ekonomii jen uškodilo - jako ji uškodilo dobře myšlené zvýšení daní prezidentem Bushem v roce 1990, když jej k tomu demokratický většinový kongres donutil. Průměrným americkým voličům asi málo záleží na potřebě ekonomické strogosti a snížení rozpočtového schodku; více jim záleží na tom, aby byl dostatek pracovních míst. Na pořekadlo „No pain, no gain“ odpovídají, že sice chtějí „gain“ (zisk), nikoliv však „pain“ (bolest, ekonomickou strogost). Prezidentem asi bude zvolen ten kandidát, který bude více slibovat a s větším úsměvem vystupovat, i když neřekne, kde na to vezme peníze. Většina Američanů však dá své hlasy kandidátu strany, ke které má citové vztahy. Také asi ten, který se bude více líbit ženám. Ovšem vyhraje-li Clinton, bude musit stejně uskutečňovat programy strogosti, které mu poradí jeho ekonomičtí odborníci. Hlavní věcí pro něho nyní je dostat se

do Bílého domu; co bude potom, to se uvidí.

**V některých krajích rozlepené Jugoslávie stále dosud zuří válka a nevinní tam umírají a strádají.**

**Sarajevo** — Dne 27. září bosenský prezident Alija Izetbegović na své návštěvě v Pákistánu učinil výzvu k muslimům celého světa, aby přispěli ku pomoci bosenským muslimům, napadeným Srby. Nejvíce prý potřebují zbraně. Srbové je prý dále vyhánějí z jejich domovů a při jejich útěku na ně střelí. Mimo jiné řekl ve svém prohlášení: „Srbové zahájili proti muslimům dlouhou brutální lidskou agresi. Je nutno zachránit muslimy v Bosně-Hercegovině před úplným vyhlazením.“

Dne 28. září ve Washingtoně mluvčí US státního departmentu oznámil, že nyní je také vážné nebezpečí rozšíření války v bývalé Jugoslávii do albánské enklávy v Srbsku, zvané Kosovo, jejichž 1,9 milionu obyvatel jsou z 90% muslimští Albánci, kteří se už letos v létě při referendu vyslovili pro nezávislost svého území. Také je prý pravděpodobné, že ve svém úsilí o nezávislost tamní Albánci by se rozhodli připojit své území k sousední Albánii. Srbové ihned začali potlačovat tyto secesionistické snahy a v pohraničí enklávy začali provádět své obvyklé „ethnické čištění“, to je vyhánět tamní Albánci z jejich domů a nahrazovat je srbskými uprchlíky z Bosny a z Chorvátska. Srbský prezident Milošević chce podniknout ještě další kroky k zajištění srbské svrchovanosti nad albánskou enklávou Kosovo. Dojde-li tam k občanské válce, jsou prý obavy, že bude ještě krvavější než je válka v Bosně-Hercegovině; do této války by se totiž mohla zamíchat také Albánie, která by chtěla být nápomocná Albáncům v Kosovo. Také by mohlo dojít k napětí mezi Srbskem a muslimským Tureckem, jakož i mezi Srbskem, Bulharskem a Itálií, které by nebyly ochotny přijímat albánské uprchlíky z Kosovo.

## PŘEKLÁDÁM

**z češtiny a slovenštiny  
legální - osobní a školní  
doklady, které mohou zároveň  
notářsky ověřit a potvrdit.**

**Pište na adresu:**

**I.J.K. Translations Service  
P.O.Box 313  
Riverside, IL 60546  
Tel: (708) 442-7115**

## HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

**Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu  
a potřebám našich drahých doma**

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU**

**VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:**

**„VELEHRAD“ ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO**

**PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:**

**CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.**

**2340 So. 61st Ave. CICERO, IL 60650**

**Telefon: (708) 656-1050**

**EDITOR - RÍDE: Father VOJTECH VÍTE, O.S.B.**

**s redakčním kruhem**

**POSTMASTER: Send address changes to:**

**HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL 60650**

**SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.**

**Subscription prices: Roční předplatné:**

**BY MAIL: In US Per Year \$30**

**To Canada Per Year US \$33**

**Overseas Per Year \$35**

**BY AIR MAIL: \$30 AIR STAMPS**

**Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK**

**111 West Washington St. Suite 1040 Chicago, IL 60602  
(312) 263-0060**

**Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,  
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

**Doporučte Hlas národa  
svým přátelům a známým**



Dne 30. září Milan Pantič, ministerský předseda nové Jugoslaviie, požádal Spojené státy, aby dovolily dopravu do Srbska otopného oleje v této příští zimě. Z obchodního a vojenského embarga proti Srbsku už byly vyňaty léky a potraviny; nyní ještě Bezpečnostní rada OSN bude musit schválit dovození dopravy otopného oleje do nové Jugoslaviie. Čína už prý nabídla bělehradské vládě posílání 850.000 tun otopného oleje. V Ženevě chorvátský prezident Franjo Tudjman a jugoslávský federální prezident Dobrica Cosić se dohodli, že Srbsko odtažne své vojáky z chorvátského poloostrova Prevlaka a skončí jugoslávskou blokádu chorvátského přístavu Dubrovniku. Oba také slíbili, že budou jmenovat komise, které budou vyjednávat o normalizaci vztahů mezi oběma novými státy. Jinak srbská armáda obsazuje asi třetinu chorvátského území v zónách, kde je také přítomna mírová armáda OSN.

Dne 2. října ve Washingtoně prezident Bush řekl, že požádá o rezoluci Bezpečnostní rady OSN, zakazující srbským vojenským letadlům přelet přes území Bosny-Hercegoviny; Spojené státy prý jsou ochotny poskytovat svou leteckou sílu k vynucení zachování tohoto zákazu, požádají-li o to Spojené národy. Bezpečnostní rada bude o této věci jednat příští týden. Spojené státy se také rozhodly opět zahájit 3. října přepravu humanitární pomoci leteckou cestou do Sarajeva. Tato přeprava byla zastavena 3. září, když italské letadlo, vezoucí potraviny, bylo sestřeleno a celá jeho čtyřčlenná posádka zahynula.

Valné shromáždění OSN se nyní zabývá otázkou, zda by bylo vhodné a spravedlivé poslat do Jugoslaviie zvláštní mezinárodní komisi, která by se na vlastní oči přesvědčila o „údajných“ ukrutnostech a pošlapání lidských práv a zajateckých táborech...

Byli-li tam skutečně lidé týráni ať Srby, Chorvaty či slovanskými muslimy, měli by prý být provinileci pohnáni před zvláštní mezinárodní soud, jako tomu bylo s nacisty v Norimberku po 2. světové válce. K tomu však asi nedojde, protože se toho zaleknou jiné vlády v Asii a v Africe, kde se z pouhé tribunální nenávisti s nevinným protivníkem také zrovna civilizované nezachází. Ani v rozlehlé rudé Číně se komunistický režim svých brutálních policejních metod proti svým odpůrcům nezdržel, a co teprve irácký Saddam Husajn, který dal plynem otrávit obyvatele několika kurdských vesnic?

## Americký dar V rámci Programu obchodu a rozvoje

Dohodu o daru americké vlády ve výši 200 000 dolarů (5,4 miliónu korun), který je určen na vypracování studie na zkvalitnění informací v oblasti státních rozpočtů, podepsali v Praze federální ministr financí Jan Klak a nový velvyslanec USA v ČSFR Adrian A. Basora.

Vláda USA poskytla tyto prostředky v rámci svého programu obchodu a rozvoje (TDP),

ktej je zaměřen na pomoc východoevropským zemím.

Studiu vypracuje americká Riggs National Bank se sídlem ve Washingtonu. Jak řekl zpravodaj ČSTK J. Klak, měla by zlepšit zejména informace mezi státními rozpočty, bankami a vládami a případně navrhnout software, který by tyto informace zajišťoval a zpracovával. Výsledky studie, které se nebudou zabývat finanční politikou, budou moci ke zpracování rozpočtů využívat federální i republiková ministerstva financí. (ČSTK)

## The Rialto Square Theatre a Bruce Korosa

z radiového programu „Polkas On Tour“

UVEDOU

v neděli 25. října 1992 ve 2:00 P.M.  
„MUSIC OF A GENERATION“

v Rialto Square Theatre  
102 North Chicago Street  
Joliet, Illinois

Učinkují:

„America's Polka King“ Frankie Yankovich  
„America's Prince Of Polkas“ Eddie Korosa St.  
„Grammy Award Winning Band“  
Eddie Blazonczyk's Versatones  
„America's Big Band Sound Of Johnny Kaye  
& His 13 Piece Orchestra  
Featuring Vocalist Alicia Hamilton

Polish National Alliance Polenez Dancers  
Joliet Croatian Kolo Dancers  
Czechoslovak Folk Dancers Beseda/Domov

Cena lístku \$ 10.00

Lístky v předprodeji u pokladny The Rialto  
Square Theatre, anebo lze je zamluvit telefonem  
se zárukou credit card u Rialto Ticket Office  
815-726-6600 a Ticketmaster 312-902-1500.

Pro zlevněné skupinové lístky volejte :  
815-726-7171 a všechny další informace podá  
Bruce Korosa & Sons Productions:  
P.O.Box 552, Tinley Park, IL 60477, 708-532-8309



## PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁČÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD  
BERWYN, ILLINOIS 60402

(708) 795 - 0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší  
MARY & STANLEY DYNIA

**Společnost  
pro vědy a umění  
Czechoslovak Society  
of Arts & Sciences  
Chicago Chapter**

**Mili přátelé a členové SVU:**

Chicágská odbočka Společnosti pro Vědy a Umění Vás srdečně zve na schůzi, která se koná

v pátek 16. října 1992  
v 7:30 hod večer

ve škole T.G. Masaryk, 5701  
záp. 22nd Place, Cicero, IL.

Na programu je přednáška  
dr. Lenky Měchurové,  
generální sekretářky Čsl.  
Akademie Věd v Praze na téma:

„Činnost rady vědeckých  
společností a aktuální  
problematiky akademie věd“

Přijďte v hojném počtu  
přivítat v Chicagu našeho  
milého hosta z Československa.  
Dr. Měchurová je absolventka  
filosofické a sociologické  
fakulty Karlovy University v  
Praze a její přednáška, v češtině,  
bude jistě velmi zajímavá a  
aktuální.

Tony Jandáček  
Předseda  
Věra Rokničová  
jednatelka

Oblastní výbor Československé  
národní rady americké srdečně  
zve naši českou a slovenskou  
krajanskou veřejnost na vzp-  
omínkové pásmo

VZNIK

1.ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

V rámci této oslavy budou  
promítuty diapozitivy, které  
nám připomenou význačné  
osobnosti a přiblíží významné  
události, které vedly k vyhlášení  
československé samostatnosti,  
28. října 1918.

Přítomní budou mít  
příležitost se zaposlouchat do  
inspirujících melodií našich  
hudebních skladatelů a vlast-  
eneckých citátů národních bás-  
níků a politických činitelů, kteří  
se podíleli na budování česko-  
slovenské nezávislosti.

Tato oslava se koná v

neděli, 25. října t. r.  
ve 2 hodiny odpoledne

ve škole T. G. Masaryk, 5701  
22nd Place, v Ciceru.

Dobrovolný příspěvek na  
režii bude vítán.

Za oblastní výbor ČSNRA,

Tony Jandáček  
předseda

## Nová krajanská restaurace

„u Rašků“

v Bensenville, IL.

Najíte se u Janičky jako doma u maminky.

- Pečená kachna
- Vepřové
- Uzené
- Řízky
- Knedlíky, zelí, saukraut



Otevřeno 7 dní v týdnu - DJ v pátek a v sobotu  
do 2.00 AM.

10% sleva pro seniory

## GOLDEN PRAGUE

Dříve Bayberry's  
118 E. Green Street, Bensenville  
(708) 766-5454 nebo 766-5455

Call me and Compare  
insurance offers

HOME  
AUTO/BOAT  
BUSINESS  
LIFE/RETIREMENT  
AND FINANCE  
Leave it to The  
Good Hands People

JIRÍ ŠEBESTA  
WINDSOR OFFICE PLAZA  
210 WEST 22nd, SUITE 114  
OAK BROOK, IL 60521  
Off. Ph. 708/572-2222  
Fax 708/572-2240

**Allstate**

Allstate Insurance Company  
Allstate Life Insurance Company  
Sears Consumer Financial  
Corporation and Subsidiaries



## DOBA "BĚHEM ROKU"

### 28. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

**VSTUPNÍ MODLITBA:** Prosim tě, Bože, — ať nás tvá milost vždy předchází i provází — a stále povzbuzuje k dobrým skutkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

#### 1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRÁLOVSKÉ (2 Král 5, 1-17)

Náman sestoupil a ponořil se do Jordánu sedmkrát podle nařízení Božího muže a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý.

Náman vrátil se k Božímu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: "Hle, už vím, že není Bohu po celé zemi kromě v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka."

Elizeus odpověděl: "Jako že žije Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!" Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odešel.

Náman pak řekl: "Když tedy opravdu nikoli, dovoľ mi vzít tolik prstů, kolik unese spřežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a šerby jiným božům, jen Hospodinu."

#### 2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI (2 Tim 2, 8-13)

Nejmilejší! Myšl na Ježíše Krista, Davidova potomka, který byl vzkříšen z mrtvých, jak o tom káží. Právě kvůli tomu hlásání evangelia trpím dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto snáším všechno pro vyvolení, aby také oni došli spásy a věčné slávy skrze Krista Ježíše.

Co teď říkám, je úplně jisté. Jestliže jsme umřeli s ním, budeme s ním také žít. Vytrváme-li, budeme s ním i kralovat. Kdybychom se však k němu neznali, nebude se mýt ani on k nám. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

#### SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 17, 11-19)

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samarií a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu naproti deset malomocných; zůstali stát opodál a hlasitě volali: "Ježíši, Mistré, smiluj se nad námi!"

Když je uviděl, řekl jim: "Jděte a ukažte se kněžím!" A zatímco odcházeli, byli očištěni.

Jeden z nich, jakmile upozoroval, že je uzdraven, vrátil se, velkým hlasem velebil Boha, padl tvář k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A byl to Samarián.

Ježíš nato řekl: "Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenazíel, kdy by se vrátil a vzdal chválu, než tento cizinec?"

A jemu řekl: "Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila."

## ATLANTIC TRAVEL BUREAU

5454 So. Kedzie Ave. Chicago, IL 60632

Vysíláme AA-1 emigrační loterii - přihlášky nejpozději do 20. srpna 1992

Na lety CHICAGO-PRAHA-BRATISLAVA  
Ceskoslovenskými aeroliniemi informujte  
se v naší kanceláři

TOURS, CRUISES, DOMESTIC AND  
INTERNATIONAL FLIGHTS AT LOWEST PRICES

☎ (312) 436-1353

Otec Jiří Novotný S.J.

### 28. neděle obyčejná

#### Uzdravení deseti malomocných

Bůh, dobrý Otec svého tvorstva, má zvláštní starost o přírodní živěnu u které se obyčejně nevyskytuje nemoc. Taková nemá tvář může zahynout při životních pohromách v malém počtu, ale i v tisících, nemoc však u ní najdeme jen když přijde do styku s lidskou civilizací. P. Teilhard de Chardin kdesi tvrdí, že když se zkoumají tisíce mravenců, u žádného z nich nechybí ani jedno tykadlo. Nemocná jsou jen domácí zvířata, protože se o ně člověk může postarat. A nemocný je ovšem i člověk. Proč? Pravděpodobně proto, aby si uvědomil, že i za tělesné zdraví se musí Pánu Bohu děkovat, že v případě nemoci nezůstane bezbranný, protože si sám může pomoci a tím dokonce rozmnožit své vědomosti o stavu lidského těla a blahodárných účincích různých léků, že i nemocný člověk ve většině případů není vyloučen ze života, protože je obdařen rozumovými schopnostmi a v neposledním případě také proto, že si má uvědomit, aby se staral o své zdraví duchovní.

Lékařství znali již všechny staré národy, Egypťané, Číňané, Řekové, Římané. Vyhlašený byl kult boha Askulapia, lékařské školy v Pergamu a Alexandrii, ve středověku pak škola salernská, která čerpala z lékařské vědy arabské, o níž se zajímali i tehdejší židé. Nám zůstala známá jména Galena a Hippokrata s jeho hippokratickou přísahou, kterou skládají lékaři ještě dnes. Salernská škola vydala dokonce i první hygienická pravidla, Regimen Sanitatis Salerni. Tam se neradí mnoho rozličných jídel, ani ryby (!), má se jíst málo, vstávat po jídle a nespát opodál (a co italská siesta?). Psychosomaticky zní další rada, vypůjčená u arabského Aviceny smutku a žalosti a zvláště hněvu a závistné nenávisti se vystříhej jakožto vraha svého života.

Kdo by neznal různé léčivé byliny, které kdysi sbíraly pověstné báby kořenářky, jako diviznu proti bolení zubů, heřmánek či kamilky nebo rmen proti otokům a vodnatosti, jitrocel na zavírání ran, mátu pepřnou k uvolnění zažívání, pelyňek na čištění krve nebo zeměžluč, která hliště vyhání? Zato jiné již vypadly z našeho slovníku, jako dobromysl či nověkras, kontryhel či husí čapka, kostival či kobyli mláto, kuklík či ježkovy koření. Ince či

len Panny Marie, lomikámen či hromotfesk, rdesno či beraní ocas a jiné. O moderním lékařství se tu ovšem nemůžeme šířit, všichni užíváme jeho dobrodiní, i když víme, že není na jeho prášky vždycky spolehnutí. Lékaři a apatykáři 20. století nějak zapomněli na to, že člověk je duše a tělo, a že nelze léčit jedno bez druhého.

Kristus Pán se v evangeliu projevuje jako lékař duše i těla, těla proto, aby upozornil na duši: Abyste věděli, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy, praví ochrnutému: vstaň, vezmi lože své a chod'.

Mnoho nemocí klátilo kdysi člověka ke smrti. Ve středověku to bývaly nákazy moru, kromě ovšem hladu, způsobeného neúrodou nebo válkou. Záznamy kronik bývají v tomto smyslu velmi dramatické a plní naši fantazii jakýmsi panickým strachem. Stačí si přečíst popis milánského moru v klasickém italském románu „Promessi sposi“ od Manzoniho, abychom si udělali představu o tragediích, jaké ty nakažlivé nemoci ve středověku způsobily. S rozšířením hygieny vymizelo mnoho nemocí i morová nákaza. Jakékoliv nemoci se dají již v zárodku kontrolovat a proto dnes nedochází k hromadným epidemiím, které by přivodily smrt. Za našeho života jsme znali ještě souchotiny, které kosily celou řadu mladých životů, ale i těm se dnes dá předejít, takže hlavními smrtelnými nemocemi zůstávají rakovina a srdeční slabost, projevovaná srdeční mrtvicí. Ale žádná z těchto nemocí nevylučuje člověka ze společnosti druhých, spíše v nich vzbuzuje soucit a starostlivou péči. Jediné malomocenství působí

jako ochrnutí; znemožňuje normální život. Postupně odpadávají svaly, kosti a celých údů nejen že znetvořuje tělo, takže se člověk stává na pohled odpudivým, ale navíc nemůže vykonávat normální práci, aby mohl získat potřebné prostředky k svému životu. Molomocenství bylo dlouhou dobu považováno za nemoc nakažlivou a proto malomocné nutili žít za městy či dědinami, na osamělých místech. Později jim vyhrazovali celé vzdálené ostrovy. Na jednom takovém působil známý Otec Damián. Jeho práce byla považována za úplně hrdinství. Současné kolonie malomocných se považují spíše za nemocnice nebo sanatoria, kam se lékaři a ošetrovatelky uchylují na určitou dobu, aby se věnovali tomuto odbornému léčení.

\*\*\*

Dnešní dvě čtení o uzdravení malomocných nám uvádějí na mysl symbolický význam malomocenství. Malomocenství syrského ministra Naamana, kterého uzdravil prorok Eliseus, nebylo jistě dosud v pokročilém stavu, protože stále ještě pracoval ve službě svého krále, ale jistě se již obával, že za krátký čas se bude muset této služby vzdát a vést neutěšený život někde o samotě. Deset malomocných k tomu bylo již odsouzeno; volali na Krista Pána zdaleka. Bůh ať již v osobě Krista Pána anebo v moci, kterou udělil proroku Eliseovi, ukázal jaký soucit s těmito nemocnými má. Kristus Pán nejdříve bojoval proti nepříteli duše, vymítal d'ábla a odpouštěl hříchy, ale skláněl se také nad neduhy tělesnými, v tom případě i nad malomocenstvím.

### ČSFR Praha - nabídka nemovitostí k prodeji

- nebytový dům z r. 1750 v historickém centru Prahy, 4 podlaží, podlahová / užitná plocha : 890/520 m<sup>2</sup>
- činžovní dům z 18. století v těsné blízkosti Karlova mostu, 4 podlaží, podlahová / užitná plocha: 835/420 m<sup>2</sup>
- luxusní vila z r. 1930 v klidném prostředí Prahy 6, unikátní architektonické řešení Corbusierova žaka, 4 podlaží, podlahová obytná plocha: 380/215 m<sup>2</sup>
- rovněž zajišťujeme výstavbu rodinných domků na klíč - dodací lhůta maximálně 6 měsíců.

Blíží informace:

IMMO-GT - Ing. Stránecký  
Stavební firma „SIDERMIN SA“

tel.: 00422 8723740

Fax: 00422 807881



Malomocenství totiž nejvýrazněji zobrazuje paralysující účinky hříchu na lidskou činnost. Neviditelné neblahé důsledky hříchu se nedají ocenit, protože se navenek nic nepozná. Stejně jako malomocenství brání člověku účast na normálním lidském životě ve všech jeho složkách a odvětvích, tak i hřích působí podobným zhoubným způsobem ve sféře duchovní a dokonce více, protože se považuje za duchovní smrt.

Ztrátu možno vidět tam, kde zjistíme přínos. Jak hřích tak i malomocenství odlučují člověka od společenství druhých, společenství pracujících, společenství dobrých křesťanů, členů mystického těla Kristova, kde proudí životodárná míza jeho milosti. Nikdo nemůže žít na tomto světě sám. Už to, že se nám dostává vlastního života od druhých, to jest od rodičů, ukazuje na naši největší závislost na druhých. Ostatní je s tím spojeno. Úplná závislost dítěte v prvních letech života, v letech výchovy. Rodinu si můžeme založit jen ve společenství s druhým nebo druhou. Dokonce i v obživě je člověk závislý na druhých, cnes více než kdy jindy. Dávno také minuly časy, kdy rol nik se mohl žít výhradně svou vlastní prací; teď je třeba se zapojit do pracovního společenství druhých.

A v náboženství můžeme sledovat něco podobného. Není víry bez výuky a té se dítěti dostane jak ve škole tak i v rodině. Modlitba může být individuální, ale ta zdaleka nestačí. Společnou modlitbou se naučí věřící modlit křesťanským způsobem a později jejím prostřednictvím udržuje své spojení s církví, spojení, bez něhož není spásy. Podobně i svátosti si nikdo nemůže udělovat sám. Nemluvě už o různých kurzech exercicií nebo shromážděních početných náboženských hnutí, která se v poslední době objevila v nebyvalém počtu. Obyčejní věřící vyjadřují své společenství finančními příspěvky, ale horlivější se zúčastňují církevní činnosti na úrovni farní, diecézní nebo i ekumenické. A co říci o povolání kněžských a fcholních?

\*\*\*

Všeho toho malomocenství hříchu zbavuje, protože i když navenek by snad někdo mohl brát účast, chybí mu pojitko vnitřní milosti v Kristu. Hlavě církve a jeho Duchu, jenž je duší církve. Jen pokáním a obnovením svazku lásky s Pánem, se může věřící vrátit do plného společenství věřících

## Kritizovat? Ano, ale...

Bývalý vídeňský arcibiskup kardinál Franz König vyjádřil znepokojení ze silící pasátní kritiky církve. Nečiní rozdíly, jak řekl, mezi oprávněnými námitkami a zaujatými útoky. Církev se kritických hlasů nebojí, což potvrzuje i Druhý vatikánský koncil: „I v dnešní době si církev uvědomuje velkou vzdálenost mezi poselstvím, které hlásá, a lidskou ubohostí těch, kterým je evangelium svěřeno.“ Je ale zkršením vidět na církvi pouze chyby. To je totéž, jako posuzovat člověka výlučně podle jeho záporných vlastností.

Podle kardinála Königa je motivů, vedoucích ke kritice církve, hned několik. Především se církev už od svého počátku pocítovala jako „provokace“ a je tomu tak i nyní. Ježíšovo slovo, tak jak ho nacházíme u sv. Marka - obrátte se a věřte evangelium - nenabízí rozhodně pohodlný recept snadnému životu. A to si dnešní, konzumně zaměřená společnost uvědomuje více než kdy předtím.

I dnes je dost lidí, které Ježíšovo poselství fascinuje, protože ale žádá zásah do jejich vlastního života, přecházejí raději do útoku a na mušku si berou lidskou oblast církve.

Bohužel mnoha dnešním lidem úplně uniklo, co církev doopravdy je, tvrdí kardinál. Pohlíží na ni jako na zájmový spolek, společenskou organizaci, mezinárodní zařízení, a odtud je už jen krůček k tvrzení, že „takovou církev Ježíš rozhodně nechtěl“. Církev však není vynález lidí. Založil ji Ježíš a jejím prostřednictvím se mají stále nové generace setkávat s Bohem a jeho poselstvím. Co církev ve skutečnosti je, vyjádřil velmi výstižně Druhý vatikánský koncil: „Církev, jak viditelné shromáždění, tak duchovní společenství, jde cestou společnou s celým lidstvem a sdílí se světem společný pozemský osud. Je do jisté míry kvasem a duší v Kristu se obnovující a v Boží rodinu se proměňující lidské společenství.“

Kritika vzplane obzvlášť zu-



Arcibiskup kardinál Franz König

řivě, konstatoval kardinál, musí církev vymezit své víře i učení pevné hranice. Je tu a tam její povinností opevnit se proti názorům a postojům, které jsou v rozporu s věrností Kristu.

„Dnes to bohužel bývá tak, že přikročí-li církev k takovému tahu, na veřejnosti okamžitě vzkypí emoce: Mocní biskupové kontra bezmocní teologové, publicisté atd., a už se mluví o inkvizici. Obávám se, že při podobných holestivých procesech nenacházejí úřední zástupci církve vždy tu pravou řeč dneška. Ale otázka způsobu nesmí vést k závěru, že učitelský úřad církve nemá právo vymezovat hranice. V tomto smyslu musí církev zastávat pravdu, ale zůstat tolerantní vůči jinému přesvědčení.“

Kardinál König také zdůraznil, že církev, a to jsou všichni pokřtění, ne pouze biskupové a kněží, se musí naučit žít „jednotu v mnohosti“. Je to tím naléhavější, že církev s konečnou platností přestala být evropská, ale je celosvětová. Má být opravdovým kvasem ve světě, usilujícím o jednotu (navzdory všem nacionalistickým tendencím).

„Nehude-li poselství Kristovo kvasem,“ varoval kardinál König, „začne rozkladný proces, který ohrozí církev i celou společnost.“ A právě dnes, kdy solidarita se stává pomalu neznámým pojmem, společnost potřebuje „kvas křesťanství.“ To by měli uvážit i kritici, kteří církev s oblibou líčí jako zlou a nepřátelskou.

(Podle RB-ab)

## Amazing Holidays Travel Agency Inc.

533 E. Roosevelt Road,  
Lombard, Illinois 60148

tel.: /708/ 495-1778 Fax 708 495 1999

SNÍŽENÉ CENY LETENEK

|          |        |           |       |
|----------|--------|-----------|-------|
| Praha    |        | Brusel    |       |
| London   |        | Zurich    |       |
| Budapest |        | Paris     | \$498 |
| Vien     | \$ 548 | Geneva    |       |
| Rim      |        | Amsterdam |       |
| Warsava  |        |           |       |
| Milan    |        |           |       |

Plus Taxa

CRUISES SPECIAL, 2 FOR 1

Speciální ceny objednejte brzy

Půjčování aut, railpasses  
návštěvy z Československa  
Omezený počet míst



## ROBERT VLACH ATTORNEY AT LAW

Licence pro Illinois, Michigan a Nebrasku

MLUVÍM ČESKY

VEŠKERÉ PRÁVNICKÉ SLUŽBY  
VČETNĚ: PŘÍSTĚHOVALECTVÍ, ROZVODY,  
OSOBNÍ ZRANĚNÍ, POSLEDNÍ VŮLE, DAŇOVÉ  
ZÁLEŽITOSTI-IRS, DOPRAVNÍ PŘESTUPKY,

NEMOVITOSTI - prodej, nákup svěření  
Právní poradna zdarma

Illinois office: 6922 W. Cermak  
Berwyn, IL 60402  
(708) 795-4400

MICHIGAN office: (1-616) 983-7100

## PONÚKÁME VÁM ZLAVNĚNÉ CENY DO EUROPY

za \$ 546.00 Vas zavezieme do Prahy a Bratislavy a spat.

|                                       |           |
|---------------------------------------|-----------|
| Ceny okružných lístkov do iných miest |           |
| FRANKFURT                             | \$ 448.00 |
| PARIS                                 | \$ 498.00 |
| BUDAPEST                              | \$ 498.00 |
| WARSAWA                               | \$ 548.00 |
| ATHENY                                | \$ 598.00 |
| VIENNA                                | \$ 548.00 |

lístky musia byť zakúpené do 4. septembra

Okružne letenky do Las Vegas \$ 199.00

Orlando \$ 199.00

Zlacené lístky lodou na poloostrovy na požiadanie

Pre všetky informácie cestovania kdekoľvek, zastavte sa u nás, alebo zavolajte.

## METROPOLITAN TRAVEL & TOURS

7034 West Cermak Road

Berwyn, Ill. 60402, tel. (708) 795 4990

fax. Nr. (708) 795 4320 tel. 312-242-2726

Niet náhrady za skúsenosť, pod samým majiteľom od roku 1955

MICHAEL KAPLAN - majiteľ

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

## Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKE PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS),  
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KIKATKY

(vzrusky) vyúčtený sklenár, u dely a oter v Československu



## To, co nám pražský Otec arcibiskup M. Vlk při své pastorační návštěvě mezi námi v Chicagu kladl ve svých pěti promluvách každému na srdce

V minulém vydání H.N. v popisu průběhu arcibiskupovy první zastávky u nás v chicagské oblasti při pastoračním putování mezi věřícími krajany v USA a v Kanadě jsme našim čtenářům slíbili vypsati alespoň hlavní myšlenky jeho projevu a kázání. Celkem k nám tady promluvil pětkrát: V sobotu dopoledne 19. září na ukončení zasedání 24. Sjezdu Svazu českých katolíků v hotelu Marriott v Northbrook, Il., odpoledne pak v Lisle při pobožnosti u sochy Panny Marie Exilu v zahradě Svatoprokopského opatství, večer pak na banketu v restauraci Di Nolfo's Inn v Mc Cook, Il., v neděli 20. září odpoledne v kázání při mši sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru a nakonec při kulturním programu Národního dne Českých katolíků ve dvoraně přílehlého farního Benediktiniho domu.

Všichni pěti jeho pastýřskými promluvami se táhla jako červená nit hlavní myšlenka, kterou si dal symbolicky vyjádřit třemi spojenými kruhy i do svého arcibiskupského heraldického znaku s Kristovou prosbou z Janova evangelia „aby všichni jedno byli“. Ty tři propojené kruhy v jeho znaku nejprve vyjadřují zřejmě jednotu tří božských osob ve svaté Trojici, pak jednotu věřících a biskupů s nástupem sv. Petra a možná že mu při vybírání tohoto starého

liturgického symbolu pro sv. Trojici při myšlence na olympijský znak lidské solidarity pěti kontinentů tanula na mysli v současné vážné situaci doma ve vlasti i myšlenka na osvědčenou pevnost tří prutů Svatopetrských při bratrské solidaritě Čech, Moravy se Slezskem a Slovenskem. Nevím, Pravdou však je, že ze všech jeho pěti projevů k nám přítomným se vždy ozvala prosebná výzva k jednotě, k vzájemné úctě, toleranci, svornosti a spolupráci. Tato jeho výzva harmonicky souzněla s ozvěnou na všem nám už známou prožitou boží jistotu jeho předchůdce na pražském svatovojtěšském pastýřském stolci - zesnulého vězně dvou diktatur a nakonec exulanta, Josefa kardinála Berana: „jen svorným Bůh pozhěnáva“.

V promluvě na závěrečném zasedání 24. konvence NSČK se snažil Otec arcibiskup přiblížit dobu 40 letého pronásledování Kristovy církve za komunistického bezbožického režimu v Československu, který se všemožně snažil narušit a rozbit jednotu věřících s biskupy a s římským papežem, „zaprodancem západních imperialistů a nepřátel socialismu“. A byla to právě věrnost biskupů sv. Stoleci a národu - od kardinála Berana až po kardinála Tomáška, která nakonec zvítězila. Jak se v těch těžkých dobách pracovalo, jak drželi pevně dohromady řeholníci, sestřičky, kněží a věřící, o tom se Otec arcibiskup určitě zmínil všude, kam mezi nás věřící zavítal.

V Lisle, u sochy Matky Boží Exilu mluvil o jednotě a solidaritě rodiny, kterou vytváří hluboce věřící matka svou denní obětavou

prací a láskou, žehnající dětem, odcházejícím do světa. Snad právě i po trvalé zachování jednoty věřících všech národů a generací s Kristem samým, nám lidem - těsně před svou smrtí na kříži - odkázal i svou vlastní matku - Pannu Marii, když řekl apoštolu Janovi - „hle matka tvá“.

Po večeri v reštauraci Di Nolfo's Inn si Otec arcibiskup nejprve trochu zafilosofoval o své vlastní prožité zkušenosti vnitřního osvobození v době politické nesvobody a pošlapání všech lidských práv, aby se vrátil k potřebě lidského soužití svobodných jedinců božího lidu v pravdě, spravedlnosti, vzájemné úctě a svobodně přijaté potřebě lidské solidarity.

V neděli při eucharistické bohoslužbě v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, byl ve svém výkladu prvních třinácti veršů 16. kapitoly evangelia sv. Lukáše (o pánovi o nepoctivém služebníku, o tom, že nelze sloužit zároveň Bohu a mamonu) - nejpraktičtější!

Přehnanou láskou k materiální věcem, k penězům a vůbec každou nenasytnost, všeň, domýšlivost, zatvrzelost, urážlivost, pýchu, přesvědčení o své vlastní neomylnosti a nenahraditelnosti, každou naši samozřejmost, že smýšlíme demokraticky, ale jen s podmínkou, že ten druhý se podřídí našemu názoru, ztotožnil Otec arcibiskup s propadnutím se mamonu. To všechno jsou jen naše lidské neřesti, které podlamují nejen naše tělesné zdraví a duševní vyrovnanost stejně jako alkohol a drogy, ale navíc nás činí nespokojenými a nešťastnými brundibáry.

Jak se z toho všeho dostat? Seznámit se s Kristem, Božím Synem čtením jeho odkazu - evangelia - tím nejpraktičtjším

návodem k šťastnému a spokojenému životu zde na zemi a zároveň k dosažení svého životního cíle - setkat se s naším Stvořitelem na věčnosti. Ovšem, evangelium jenom číst, informovat se a poučít se, to samo o sobě ještě nestačí. Je třeba podle něj žít, ten Kristův návod k šťastnému životu promítnout, přeložit, vytesat, vstříknout do naší každodenní práce a spoluzít s druhými lidmi v rodině, na pracovišti, ve spolcích, v sousedství. To je sice všechno pěkné, ale jak na to, když nám to nejde, když zlo v nás je silnější, než sebevětší ochota a odhodlání k dobru. Nejdříve se musíme čtením evangelia přesvědčit o tom, že nikdo z nás nejsme centrem světa, že přitom máme každý v sobě nesmrtelnou hodnotu, kterou jsme však dostali darem od Stvořitele, od Pána - jako ten nehodný, ale „lidsky prozíravý“ služebník z evangelia měl svého pána, kterému musel skládat účty ze svého správování svěřených darů. To je jasné poučení z evangelia Krista Pána, který to, co kázal, dokazoval svým celým životem, a za to, že tím dosvědčuje Boží Pravdu, zaplatil i svým lidským životem. Proto jeho evangelium s odkázanými nám svátostmi nás nejen přesvědčuje o Boží Pravdě a tím osvětluje a očisťuje, ale zároveň nám dává potřebnou duševní sílu, jak ten Kristův návod ke šťastnému životu můžeme denně uskutečňovat. Tím, že své egoistické myšlenky (mamony všeho druhu) nahradíme myšlenkou Pravdy Páně a své jednání přiblížíme jednání Kristovu.

Jedině tak evangelium „funguje“. Mohl bych zde uvést dlouhou řadu osobních zkušeností, u sebe i u jiných o tom, jak evangelium v denním životě vždycky a určitě „zabere“.

když nahradíme ve svém jednání Svou - třeba i dobrou myšlenku daleko lepší myšlenkou Kristovou. Abych Vás však přesvědčil o tom, co už sami víte, ale dosud jste to možná nedali do souvislosti s Kristovým evangeliem, tak snad stačí připomenout tu dnes lidsky dosud skoro nepochopitelnou skutečnost, že téměř po 75-letém ohrožování světa sovětskou vojenskou velmocí komunismus najednou praskl jako bublina. Vědělo se sice, že žádný strom neroste do nebe, ale koho by nás to bývalo napadlo, že to všechno skončí tak rychle, i když následky těch hrozných let budou v naší vlasti, v Evropě i v celém světě ještě na dlouhá léta lidí tížít. Ale ve skutečnosti jsme to věděli z Písma sv. „nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají jeho lidští stavitelé“. Evangelium funguje! Všichni jsme to prožili. Jen je nutné se o ně opírat, z něj žít v naší denní přítomnosti. Nestačí jen chodit do kostela a evangelium si vyslechnout. Musí se nám stát zdrojem veškerého jednání. Naučí nás vzájemně si odpouštět, rozumět si, dohodnout se na společné práci pro dobro rodiny, společné organizace i národního celku. Kristovo evangelium funguje. Zkusme to! K tomu je však ve společnosti třeba jednoty, a k té se nyní přihlíšíme manifestacím vyznáním téže víry v Troj-jednoho Boha a Jeho církev, v níž patříme všichni k Božímu lidu.

Odpoledne po kulturním programu, pochválil Otec arcibiskup děti a mládež, která mu projevila vděčnou radost z jeho návštěvy mezi námi. Pak poděkoval rodičům, že své děti vychovávají ve víře v Krista a ve věrnosti kulturním tradicím národa, z něhož pocházejí a vybízel nás všechny k vytrvalosti poukazem na nutnost jednoty, kterou nám připomíná právě jeho arcipastýřský erb, zdobící střed jeviště, z něhož k nám nakonec ještě jednou pozhěnal.

## Srdečně Vás zveme do krajaňské restaurace Mc COOK BOHEMIAN-AMERICAN FAMILY RESTAURANT (8300 Joliet Road in Mc Cook, Il.)

Otevřeno denně 7 dní v týdnu  
od 11 hod. dopol. do 8 hod. večer.

V pátek a v sobotu dokonce do 9 hodin večer.

Všechny české a slovenské speciality.

Na požádání - „specials“ z celé Evropy.

Ceny jídel od \$ 3,95 výše - podle výběru.

Ke každé večeři je sklenice domácího  
či evropského vína zdarma.

Majitel: Louis ŠKORVÁNEK

tel: 442-0836

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Rádi Vás obsloužíme k Vaší spokojenosti.

Přiveďte sebou své přátele.

## Nabízíme levné ceny do Evropy

PŘÍMÉ LETY DO PRAHY a BRATISLAVY  
od 1. října jen za 548.00 Dol.

|           |        |
|-----------|--------|
| VÍDEŇ     | 548.00 |
| VARŠAVA   | 548.00 |
| BUDAPEŠT  | 548.00 |
| FRANKFURT | 489.00 |
| MNICHOV   | 448.00 |
| LONÝN     | 448.00 |
| ŘÍM       | 448.00 |

Uvedené ceny mají určitá omezení, zavolejte proto  
(co nejdříve) o podrobné informace.

Máme nejlevnější ceny pro návštěvníky z Evropy

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.  
6805 W. Cermak Rd. Berwyn, IL 60402  
Tel. 708-749-1333  
FAX. 708-749-1350

## ALL THINGS CZECH

In Czech language we offer:  
TRANSLATIONS  
INTERPRETING  
RESEARCH  
CONSULTING

Should you need help with  
Slovak language we provide  
referrals

I rec estimates

All you have to do is call  
JIRINA FUCHS  
310/397-0505





## Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

### Sváteční chvíle českého Clevelandu

V neděli 27. a v pondělí 28. září zavítal do Clevelandu na dvoudenní návštěvu při své cestě po krajařských střediscích v Americe primas český, pražský arcibiskup Dr. Miloslav Vlk. Jeho sekretář Otec Daniel Herman k nám přibyl již o dva dny dříve.

Otec arcibiskup Vlk přijel do Clevelandu, do osady sv. Jana Nep. kolem 11. hodiny dopolední. Přivezl ho z Kanady přes Buffalo pan Jan Vajdík z Chathamu, který od čtvrtka občasné a spolehlivě vozil Otce arcibiskupa po Kanadě.

V neděli 27. září clevelandští čeští katolíci pořádali svoji 69. svatováclavskou oslavu. Je každým rokem v jiné bývalé české farnosti. Jsou zde ještě čtyři. Na počátku 50. let jich bylo v našem městě sedm. Letošní oslava ve farnosti svatováclavské zůstane obzvláště památnou přítomností arcibiskupa Vlka, rodáka z kraje, odkud přicházelo přes dvě třetiny českých přistěhovalců do Clevelandu mezi léty 1850 až 1914: Od Písku, Milevska, Tábora, Bechyně, Blatné, Týna, Netolic a Vodňan. Přijel tedy arcibiskup Vlk věru mezi svůj lid.

Slavné služby boží byly ve 12 hodin v poledne v kostele sv. Jana Nep. Svatováclavská farnost (na Fleet Ave.) - je ve čtvrti, již naši krajané pojmenovali Karlín, oslaví letos 90let svého trvání. Od 11. hodin vyhrávala před farou na přivítanou na počesť vzácného hosta 30-členná „Staročeská dechovka“ pod taktovkou Luboše Hromádky. Krátce před 12. hodinou se od fary seřadil průvod, v jehož čele pochodovali čeští a polští veteráni se svými prapory, pak Kolumbovi rytíři a clevelandští sokolové a sokolky v národních krojích. Za nimi se brali představitelé Svatováclavského výboru a českých katolických organizací. Nakonec početná skupina duchovenstva, která doprovázela arcibiskupa Miloslava Vlka a clevelandského sídelního biskupa Anthony M. Pillu. Slavnou mši sv. zpěvem doprovázely sbory chrámů sv. Jana a sv. Prokopa. Chrám byl zaplněn do posledního místa. Hlavním celebrantem byl Otec arcibiskup M. Vlk, ceremoniářem Otec Daniel Herman. Spřažecelbranti byli farář

osady Fr. William Tezie, Fr. Michael Lavelle, S. J., rektor John Carroll University, s tuctem kněží českého a slovenského původu. Clevelandský biskup Anthony M. Pilla byl předsedajícím. Mše sv. byla anglicko-latinská s českými vložkami. Kázal o sv. Václavu Fr. John Vrána, STD. Při sv. přijímání jsme zpívali píseň „Otče náš“. Pak arcibiskup Vlk česky pozdravil především clevelandského biskupa Pillu a přítomného starostu města Michaela R. White (který se účastnil bohoslužeb se svou rodinou). V promluvě k věřícím arcibiskup Vlk mimo jiné řekl, že přichází do Ameriky také proto, aby nám poděkoval, co jsme za uplynulých 40 let vykonali pro římské Nepomucenum, i za podporu všech snah a úsilí o návrat svobody náboženské i občanské do Československa. Arcibiskupovu promluvu anglicky tlumočil br. Václav Hyvnar. Poté clevelandský biskup A. M. Pilla srdečně pozdravil a přivítal pražského arcibiskupa. Po něm starosta města M. R. White (tedy Bílý, ale jinak je černý) - vítal do našeho města pražského arcibiskupa Vlka a předal mu proklamaci, kterou jménem města k Vlkovu příjezdu vydal.

Při ukončení mše sv. jsme zpívali svatováclavský chorál.

O půl druhé začal banket na arcibiskupovu počest ve farní škole sv. Jana Prachatického. Banket pořádal Svatováclavský výbor, jehož předsedou je William Bican a místopředsedkyní Anna Čísař. Banket byl vyprázdňován řadou dní předem. Po zapívání hymny americké (Lynn Peters) a československé (Zdeněk Kroček) jsme se na výzvu Otce arcibiskupa Vlka česky společně pomodlili Otčenáš. Chutný oběd připravili Agnes a Ken Haltuch. Při obědě vyhrávala Karlínská dechovka, za řízení Franka Sinkory. Sokolské trio během oběda zazpívalo několik českých písní. Hosty přivítal William Bican. Toastmastrem byl br. Joseph Kocáb, který představil přítomné duchovenstvo a všechny významné hosty. Řečníkem na banketu byla US poslankyně Mary Rose Oaker, Fr. William Tezie, farář osady přivítal krátkou zdravici všechny hosty, především pražského arcibiskupa. Jménem guvernera státu Ohio George Voinoviche, přivítala arcibiskupa Vlka Lud-

mila Hyvnarová, která mu předala guvernerův pozdravný dopis. Nakonec měl projev Otec arcibiskup Vlk. Vyslovil radost, že je mezi námi a mluvil o tom, jaké zlé následky zanechala 40 letá persekuce katolické církve v Československu a o současné situaci nejen v církvi, ale i v celé společnosti. Arcibiskupův proslov opět zdařile tlumočil anglicky br. Václav Hyvnar. Potom arcibiskup šel mezi hosty, od stolu ke stolu a setrval s námi ještě dlouhou dobu.

Otec arcibiskup Miloslav Vlk, i Otec Daniel Herman byli během clevelandského pobytu ubytováni na faře osady P. Marie Lurdské, na clevelandském Žižkově. Tam také byl v květnu 1966 hostem kardinál Josef Beran. Připomeňme si, že 16. června 1918 navštívil lurdskou faru T. G. Masaryk. Na budově lurdské fary už od pátku vlály vlajky americká a československá a nad vchodem do fary byl znak Československa, ten předválečný, resp. ten do r. 1948.

V pondělí, 28. září, na svátek sv. Václava sloužil Otec arcibiskup Vlk anglickou mši sv. v 8:30 ráno v kostele P. Marie Lurdské. S ním koncebrovali kromě Otce Hermana, Fr. James Mašek, farář osady, dále Fr. Stephen Radecký a Fr. Robert Jasany. Mši sv. byly přítomny všechny děti farní školy P. Marie Lurdské. O sv. Václavu a jeho příkladu pro nás měl krásné kázání Fr. James Mašek.

Po mši sv. si arcibiskup Vlk prohlédl v doprovodu Fr. Maška a Fr. Radeckého školu a celý lurdský chrám. V poledních hodinách byl hostem John Carroll University a jeho rektora Michaela Lavella, S. J. Rektor Lavelle je profesorem ekonomie a mimo několika jiných jazyků mluví také česky. V uplynulých 20 letech navštívil několikrát země z „železnou oponou“ a nejčastěji Československo.

Před mnoha lety dokonce poslouchal delší dobu na pražské universitě přednášky o socialistické ekonomii, aniž soudruzi tušili, že ten amer. profesor ekonomie je kněz - jezuita. Při obědě, který pořádal rektor Lavelle na počest arcibiskupa Vlka, se pražský arcipastýř setkal s celou clevelandskou jezuitskou komunitou. V odpoledních hodinách navštívil arcibiskup Vlk v nemocnici sv. Alexe těžce nemocného nestora českých clevelandských kněží, Otce Jana Anděla, čestného místopředsedu N.S.Č.K. Otec Anděl se zotavuje po záchvatu mozkové mrtvice. Z nemocnice arcibiskup se svým doprovodem zamířil k nedaleké České

národní síni, která je sídlem největší sokolské jednoty v Americe (Sokol Greater Cleveland). U vchodu jej uvítala ses. Betty Hostičková, která arcibiskupa a jeho družinu provedla celou budovou, kterou bratři sokolové v několika posledních letech dobrovolnou prací náramně zvelebili.

V pondělí večer v 6 hodin bylo v kostele u P. Marie Lurdské zakončení noveny k Pražskému Jezulátku. Arcibiskup Vlk se zúčastnil této pobožnosti a měl slavné požehnání.

O půl osmé večer započala recepcce na počest Otce arcibiskupa v české síni Karlín na Fleet Ave. Recepce pořádal clevelandský Distriktní svaz českých katolíků ve spolupráci a Českou katolickou jednotou, s bývalými českými farnostmi a s Českou síní Karlín. Otec arcibiskupa přivítal a pozdravil velkými slovy br. Václav Hyvnar, předseda cleveland. Distr. svazu českých katolíků. „Master of ceremony“ byl br. Joseph Kocáb. O pohoštění se obětavě starala ses. Gusta Doudová se svými pomocnicemi. Vyhrávala Hromádkova Malá dechovka, zpíval Zdeněk Kroček. Za přítomné duchovenstvo promluvil a arcibiskupa pozdravil Msgr. Joseph Heruday, farář emeritus osady sv. Václava v Maple Hts. Je Polák, ale mohl by sloužit za vzor mnoha našim česko-americkým velebným pánům. Římské Nepomucenum v něm má stédřého mecenáše, protože ve své farnosti každoročně pořádá sbírku pro naši římskou kolej. Bývalý starosta města Clevelandu Ralph J. Perk, Sr., kterému městská rada, jako jedinému v historii města, udělila titul „Mayor-emeritus“, předal otci arcibiskupovi Vlkovi zlatý klíč města Clevelandu. Básník českého Clevelandu Přemek Kocián přivítal arcibiskupa pěknou básní.

Překvapením večera bylo beze sporu to, že pražský arcibiskup Vlk, se stal členem amerických unií - tj. odborů. Na recepci se dostavili představitelé clevelandských odborových organizací (Trade unions), aby panu arcibiskupovi oznámili, že jej přijímají do svých řad jako čestného člena. Přišel okresní tajemník AFL-CIO, p. George Achten, dále p. Gregory Raemer, tajemník unie „Communication Workers of America“ a odevzdal arcibiskupu Vlkovi čestnou doživotní legitimaci jeho členství v jejich organizaci. Také clevelandská odborová organizace umývačů oken „Window Washers Union No. 47“ jmenovala arcibiskupa čestným členem a předala mu na důkaz toho doživotní legitimaci s Vlk-

ovým jménem. Navíc dostal od této unie tričko, jaké nosí clevelandští umývači oken. Dostal i čepici se znakem AFL-CIO. Otec arcibiskup byl touto počtou clevelandského dělnictva a odborářů mile potěšen a řekl, že až v Čechách půjde mluvit někam do továrny, či mezi dělníky, tričko s čepicí si oblékně a legitimaci si vezme vždycky s sebou. Za „Czech Guild for Holy Family Cancer Home“ zasloužil české charitní organizace, pozdravili arcibiskupa Vlka manželé Luboš a Jarmila Hromádkovi.

Ve svém projevu k přítomným hovořil Otec arcibiskup opět o některých problémech dnešní české společnosti i české církve. Děkoval za to, co jsme zde v Americe dělali i za všechny dary pro českou církev. Připomínal, že Bůh je láska a projevem lásky jsou naše dobré skutky: projevem lásky jsou i naše dary a skrze lásku přichází k nám Bůh. Jeho projev tlumočil tentokrát Msgr. P. Esterka, který v pondělí dorazil do Clevelandu. Abychom pomohli české církvi, ulehčili starostem arcibiskupovým a projevíli naši věrnost dědictví otců, předali jsme mu dary clevelandské české katolické komunity: ses. Marianne Mahoney za Českou katolickou jednotu, bratři Josef Douda a Václav Hesoun za clevelandský Distr. svaz českých katolíků - a Fr. James Mašek za farnost P. Marie Lurdské. Na recepci se také dostavilo přes tucet clevelandských Vlků, aby poznali a pozdravili svého slavného jmenovce. Arcibiskup pak setrval ještě skoro hodinu mezi návštěvníky, protože každý s ním chtěl promluvit, či se dát s ním vyfotografovat.

Před odchodem Otec arcibiskup Vlk odevzdal diplomy čestného uznání pražského arcibiskupství „za pomoc a službu Božímu království“, hlavně za pomoc Nepomucenu a činnost v N.S.Č.K.: msgr. Josephu Herudayovi, Fr. James Maškovi, br. Václavu Hyvnarovi, br. Jos. Kocabovi a br. Václavu Hesounovi.

V úterý naši vzácní hosté odletěli do Texasu. Prožívali jsme v uplynulých dnech nejen chvíle sváteční, ale také požehnané. Vzpomínka na ně nám bude posilou v budoucnosti.

un

**Pravidelné české bohoslužby**  
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer  
v kostele Panny Marie Svatohorské  
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.



**Amsterdam** — Dne 4. října brzo po vzletu z letiště u holandského města Amsterdamu izraelské dopravní letadlo typu Boeing 747 se zřítilo na hustě obydlené předměstí Bijlmermeer, explodovalo a způsobilo obrovský požár. V letadle, vezoucí náklad 114 tun, letěly pouze 4 osoby, které při neštěstí zahynuly; na zemi však bylo usmrceno asi 250 lidí, z velké části emigranti z Indonésie. Pilot hned po vletu se rozhodl vrátit se zpět na letiště, když zjistil, že ze dvou motorů letadla šlehaly plameny. Možnost sabotáže se nevylučuje, ačkoliv je pravděpodobné, že pouze šlo o technickou nehodu.

● ● ●  
**Sacramento** — Bude po dovolení potratů ve Spojených státech také dovolena euthanasie? Dne 3. listopadu voliči v Kalifornii, na naléhání hnutí „Kaliforniánu proti lidskému utrpení“, se mají vyslovit o tom, zda souhlasí s uzákoněním euthanasie neboli „usmrcení ze soucitu“ podle právě připraveného návrhu státního „zákonu o důstojné smrti“. Lékařům má tak být dovoleno „pomáhat nevléčitelým nemocným při umírání“. Chce-li některý velmi trpící pacient, jemuž už není pomoci, skončit svůj život, aspoň dva lékaři musejí dospět k závěru, že mu zbývá méně než 6 měsíců života. Zároveň musejí zjistit, že pacient je opravdu mentálně schopný sám se rozhodnout, že s lékařskou pomocí chce skončit svůj život. Pak teprve by mu lékaři mohli pomoci spáchat sebevraždu, podobně jako to už učinil v Michiganu známý doktor Kervorkian. Příznivci tohoto nového zákona také říkají, že uzákoněním praxe euthanasie se hodně ušetří; jednak ušetří

vláda, která by jinak musila platit za „Medicare“ a „Medicaid“ pro tohoto pacienta, jednak pojišťovny, a také samotné rodiny smrtelně nemocných lidí.

Kritikové však varují, že uzákoněním euthanasie se budou stále více rozmnožovat kategorie těch, kteří mohou být „beztržně“ usmrceni. Už stoupenci „pro life“, zamítající potrat, to tvrdili od uzákonění potratů, jichž se nyní v USA provádí 1,6 milionu ročně. Příznivci euthanasie však říkají, že v dnešní době „pokročilé lékařské etiky“ je něco takového vyloučeno. Poukazují na Holandsko, „kulturně vyspělou zemi“, která prý v této věci je modelem k následování, stejně jako kulturně vyspělé Švédsko se stalo pro USA modelem pohlavní svobody. Odpůrci euthanasie však upozorňují na to, jak to skutečně vypadá v Holandsku, kde euthanasie je už téměř legální pro pacienty, kteří o ni požádají. Už v září 1991 úřední zpráva holandské vlády o euthanasii přiznala, že v Holandsku nyní každoročně asi 1,040 lidí zemře v důsledku euthanasie, ačkoliv o to nepožádali. Lékaři se prý „ze soucitu“ rozhodli „nezneklidňovat pacienty“ ptaním se na jejich názor, zda se nechťejí podrobit euthanasii a tedy sami ze svého rozhodnutí poslati pacienta na druhý svět. Právě nedávno také „Holandské sdružení dětských lékařů“ požádalo vládu v Haagu, aby také dovolila euthanasii nemluvnat, která se narodila s vážnými vadami, takže jejich „kvalita života“ je velmi nízká. Požádali o to proto, že nemluvnata se sama ještě nedovedou rozhodnout a požádat o euthanasii. Taková nemluvnata se prý často

## LETEM



## SVĚTEM

vyvinou v lidi, kteří jen trpí a jsou společností na obtíž. Pro křesťana, který respektuje příkázání „Nezabiješ“, však potraty a euthanasie jsou naprosto nepřijatelné.

Při této příležitosti je třeba připomenout, že ve Spojených státech (i jinde) už existují lidé, obyčejně velcí boháči a slavní přírodní vědci, kteří navrhuji, aby společnost otevřela „paláce smrti“, kde by zdarma a s lékařskou pomocí mohli bezbolestně spáchat sebevraždu lidé, kteří jsou společností neužiteční a na obtíž: mrzáci, těžce zranění, mentálně postižení a ti, kteří nejsou schopni si vydělávat na živobytí. Na světě to je prý stejně jako v džungli; mají právo na život pouze ti nejsilnější, nejschopnější, nejinteligentnější, nejvytrvalejší a nejbezohlednější. Každý má právo plně požívat ty pozemské hodnoty, které si svým úsilím získá; jen tak prý bude také zajištěn nejrychlejší pokrok civilizace.

● ● ●  
**Peking** — Dne 30. září jihokorejský prezident Roh Tae Woo skončil svou čtyřdenní státní návštěvu v Číně; byl prvním jihokorejským vládcem, který od dob Korejské války v letech 1950-53 navštívil Čínu. Před méně než měsícem obě země mezi sebou znovunavázaly diplomatické vztahy.

Při tiskové konferenci pak Roh řekl, že při jednáních s čínským prezidentem Yang Shangkunem a ministerským předsedou Li Pengem se dohodli o těchto předních záležitostech: 1) Mezi oběma zeměmi budou zvýšeny obchodní vztahy, které už v tomto roce mají překročit 10 bilionů dolarů; 2) Čína také chce být spojencem Jižní Koreje, jednak v jejím úsilí, utvořit z obou Koreí zonu bez jaderných zbraní, jednak ve snaze znovusjednotit obě části Koreje. 3) Tisková služba „New China News“ oznámila, že Jižní Korea bude investovat v jižní čínské provincii Szechwanu 1 bilion dolarů v potravinářském a pivovarnickém průmyslu. Mimoto jihokorejští podnikatelé zbudují v severovýchodní Číně

obrovskou petrochemickou továrnu. 4) Jižní Korea také poskytne Číně v některých oborech moderní průmyslovou technologii. Tyto věci byly ujednány za této Rohovy návštěvy. 5) Roh a čínští vládcí se prý také dohodli, že by nikam nevedlo, kdyby se na Severní Koreu „činil nátlak“, aby definitivně opustila svou cestu k výrobě jaderných zbraní. Atomoví vědci z bývalého Sovětského svazu a z jiných bývalých komunistických zemí, pracující v Severní Korei, prý tvrdí, že Severní Korea už brzy bude schopna zhotovit svou atomovou bombu. Čína a Jižní Korea se budou snažit kráčet cestou „přesvědčování“, aby se Severní Korea nakonec sama rozhodla nadobro skončit svůj program výroby jaderných zbraní a aby užívala jaderné energie pouze k mírovým účelům. At' pak ihned dovolí západním specialistům „Mezinárodního úřadu atomové energie“ inspekci svých jaderných centrál. Severní Korea bude v této souvislosti povzbuzována k tomu, aby se připojila k celosvětovému úsilí o zbudování „nového světového řádu“; jinak by jí hrozily úplná izolace a ekonomická a technická zaostalost. Už teď je její ekonomie ve špatném stavu a mnozí z jejích obyvatel trpí hladem, protože skončila ekonomická výpomoc, kterou dříve dostávala do Sovětského svazu. Čína už také prý oznámila vládě v Pyongyangu, že Severní Korea, která doposud dostávala i značnou čínskou výpomoc, bude nadále musit „stát na svých vlastních nohách“. Sen komunistického diktátora stalinské orientace Kim Il Sunga, učinit ze Severní Koreje „socialistický ráj“, se prý neuskutečnil; nyní v zimě tam budou potraviny na příděly a úplně tam budou chybět olej na otop a zemní plyn.

Severní Korea by se tedy měla sblížit s kapitalistickým světem; jinak budou její ekonomické problémy neřešitelné. At' následuje příklad Číny, která pro záchranu svého socialismu zavádí reformy ekonomie svobodného trhu a přiblížila se k

Jižní Korei, která jí poskytne své moderní průmyslové znalosti. Také v těchto věcech Roh souhlasil s čínskou vládou. 6) Čínští vládcí také poradili prezidentu Rohovi, jakým způsobem by mělo být provedeno spojení obou Koreí. Výsledkem by měla být konfederace neboli „jedna země s dvěma sociálními systémy“. Kimův autoritářský režim si chce podržet svůj tradiční politický systém, stejně jako Čína. Severní a Jižní Korea by tedy snad měly provést své znovusjednocení podle vzoru smlouvy, kterou Čína podepsala s Británií o budoucnosti nynější britské kolonie Hongkongu, která má být vrácena Číně v roce 1997. Území Hongkongu bude sice politicky připojeno k Číně, avšak přitom si podrží svůj kapitalismus. Jihokorejský prezident Roh prý byl plně spokojen s výsledky této své státní návštěvy v Peking.

● ● ●  
**Johannesburg** — Dne 26. září Nelson Mandela, předseda ANC a jihoafrický prezident de Klerk se dohodli, že záhy budou opět pokračovat ve svém vyjednávání o demokratické budoucnosti Jižní Afriky, které bylo přerušeno v červnu po usmrcení 40 členů ANC v Boipatongu, při srážce s přívrženci hnutí Inkatha. Dne 27. září pak Mangosuthu Buthelezi, předseda „Strany svobody Inkatha“ z kmene Zulu, hněvivě přerušil vztahy s vládou a zamítl jednání o budoucí ústavě Jižní Afriky a o utvoření zatímní vlády. Vyzval své následovníky, aby nedbali de Klerkova slibu, že kmeni Zulu zakáže nošení na veřejnosti jeho „kulturních zbraní“ jako jsou kopí, mačety a hole, kterých příslušníci kmene také užívali při svých „krvavých srážkách s ANC, svými úhlavními politickými protivníky. Hnutí Inkatha, politicky konservativní, bylo dosud spojencem vlády de Klerka. Hnutí ANC přijalo návrh de Klerka, zvolit ústavodárné shromáždění, které by připravilo novou jihoafrickou ústavu a v přechodné době vykonávalo vládu země. Buthelezi řekl, že jeho stoupenci se těchto

### FAMILY PRACTICE CENTER

**JAN TUROŇ, M.D.**

**Family Physician**

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

#### Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.  
Úterý 1:00 a.m. - 9:00 p.m.  
Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.  
Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.  
Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING  
SERVICE  
24 HOURS  
(708) 347-7000

**MidAmerica Federal**  
SAVINGS BANK

CREDIT UNION  
FDIC Insured

Telebanking  
Bank by Phone  
1-800-647-8085

**Cicero**  
5900 W. Cermak Rd.  
863-6700

**Riverside**  
40 E. Burlington  
442-9700

**Clarendon Hills**  
55th & Holmes  
325-7300

5847 W. Cermak Rd.  
863-1227  
4830 W. Cermak Rd.  
656-1770

**LaGrange Park**  
1921 E. 31st St.  
579-1400

**Wheaton**  
250 E. Roosevelt Rd.  
653-4800

161 Danada Square East  
690-4700

**Western Springs**  
40 W. 47th St.  
246-8990

**St. Charles**  
2600 E. Main St.  
377-2100

**Naperville**  
1001 S. Washington St.  
420-1001

9 E. Ogden Ave.  
420-8000  
1308 S. Naper Blvd  
420-8400



voleb neúčastní. Buthelezi a de Klerk také požadovali, aby nová ústava dala větší moc provinčním autoritám, včetně autoritám území Zulu, avšak hnutí ANC požaduje, aby nová ústava dala větší moc nové ústřední vládě, ve které podle jeho očekávání ANC bude mít rozhodující slovo. Mandela i de Klerk potom však prohlásili, že Buthelezi nesprávně chupe pravý smysl ujednání mezi oběma stranami, jehož konkrétní detaily dosud nebyly zveřejněny. Nejvyšší soud Jižní Afriky vytvořil komisi, která má za úkol stíhat vojáky černošské enklávy (homeland) Ciskei, kteří 7. září zahájili palbu na bezbranné černochoy ANC, pochoduji proti enklávě, aby zrušili její existenci a vyhnali její vládu. Tehdy bylo zabito 28 členů ANC a 200 dalších bylo zraněno. Rozhodnutí této komise však nebudou zákonně závazná. Vedení ANC požadovalo vyšetření tohoto „masakru“ jako jednu z podmínek pro obnovení vyjednávání s jihoafrickou vládou prezidenta de Klerka o budoucím uspořádání země, kdy její vláda bude předána černošské většině.

**Brazílie** — Dne 29. září nižší sněmovna brazilského parlamentu rozhodla 441 hlasy z celkového počtu 503 členů, že 43-letý brazilský prezident Fernando Collor de Mello, první demokraticky zvolený prezident v posledních 29 letech, má být zbaven své prezidentské funkce, protože se dopustil korupce a úplatkářstvím nezákonně získal miliony dolarů. Podle brazilské ústavy toto rozhodnutí nižší komory ještě má být schváleno brazilským senátem. Toto senátní schválení je považováno za jisté, a čeká se, že k němu dojde v příštích dnech. V příštím měsíci bude Collor ještě soudně stíhán k vůli „zločinu korupce“. Nyní až do konce mandátu prezidenta Collor de Mello, tj. do roku 1995, bude v Brazílii prezidentskou funkci zastávat místoprezident Itamar Franco, který už slíbil, že bude pokračovat v ekonomických reformách systému svobodného trhu, začatých prezidentem Collor de Mello. Tento rozhodl snížení celních poplatků, privatizaci státem vlastněných průmyslových podniků a modernizaci vládní byrokracie. Protože se mu však dosud nepodařilo skončit brazilskou hyperinflaci a dvouletou recesi brazilské ekonomie, stal se silně nepopulárním a letošní odhalení jeho „úplatkářství“ mu znepřátelilo celou brazilskou společnost. Collor de Mello však stále prohlašuje svou

nevinu a formálně se svého prezidentského odmítá zříci. Jeho příznivci říkají, že politický odpor proti němu vystupňovali odpůrci jeho ekonomických reforem směrem ke kapitalismu a svobodnému trhu, k „otevření a modernizaci“ brazilské ekonomie. Jeho protivníci prý byli hlavně levicoví politikové a svět podnikatelů. S jejich pomocí prý byl v Brazílii proti němu proveden „státní převrat“. Jiní Brazilci s uspokojením zase poznamenali, že toto odstranění prezidenta Collor de Mello ústavní cestou je „důkazem síly nového brazilského demokratického řádu“, který byl v zemi po dlouhé vojenské diktatuře zaveden.

**Moskva** — Také v Rusku už začala privatizace. Dne 1. října ruská vláda konečně zahájila svůj program zesoukromňování, považovaný za významnou reformu pro převod zestátněné ekonomie v ekonomii svobodného trhu. Dřívější hlavní Jelcinovy ekonomické reformy byly zrušení kontroly cen a odstranění systému uměle stanovené hodnoty rublu. V rámci nového programu budou 148 milionům ruských občanů rozdány kupóny, z nichž každý má hodnotu 10,000 rublů neboli průměrné měsíční mzdy; celková hodnota tohoto programu je tedy 1,48 trilionu rublů. Tyto kupóny, jakož i rubly, které lidé vlastní, budou moci být investovány zatím asi jen do 6,000 zestátněných obchodů, továren a jiných podniků, menších i větších. Vlastníky těchto podniků se budou moci stát jednotlivci i skupiny lidí.

**Ankara, Turecko** — Mezi tureckou armádou a kurdskými rebely došlo v minulém týdnu při hranicích s Irákem ke krvavé srážce, při které bylo zabito 174 Kurdů, 29 vládních vojáků a 5 vládních gardistů. Turečtí Kurdové už 8 let požadují nezávislost od Turecka; byla to dosud nejkrvavější srážka mezi oběma stranami. Celkem prý asi 500 kurdských guerillů po 12 hodin bojovalo proti oddílu turecké armády. Tuto zprávu oznámil

30. září turecký ministerský předseda Suleyman Demirel.

**Washington** — US Pentagon oznámil 2. října, že při námořních manévrech NATO v Egejském moři jedna dálková stěla, předčasně vypálená z US letadlové lodi Saratoga, zasáhla turecký křižník Muavenet, vzdálený 3 míle, kde usmrtila 5 tureckých plavčků a 15 dalších zranila. Věc se vyšetřuje; jsou obavy, aby z této nehody nedošlo k napětí turecké veřejnosti vůči Spojeným státům. Těchto manévru se účastnilo 50 válečných lodí.

**Riga** — Baltské země Litva, Lotyšsko a Estonsko jsou dnes nezávislé, svobodné země, avšak jejich svoboda je omezená. Ruská „menšina“ obyvatel tam stále zůstává, rovněž tam zůstává ruská armáda a tajná policie KGB operuje „v podzemí“. V lotyšském hlavním městě Riga Rusové stále tvoří dvě třetiny obyvatel; původní lotyšská většina byla odtud za války a po válce dopravena do sibiřských gulagů, kde stále zůstává.

**Bagdád** — Newyorská organizace pro lidská práva „Middle East Watch“ obvinila 28. září iráckou vládu prezidenta Saddama Husseina, že prý na její rozkaz stovky šíjitských muslimů byly převezeny z močálů na jihu Iráku na sever země, kde pak byly brutálně popraveny. Irácké šíjitské skupiny právě oznámily z Teheránu, že ve dnech 24. a 25. září irácká armáda, operující v jižní šíjitské zóně, v močálech Amara, ležících 220 mil jižně od Bagdádu, vypálila asi 400 šíjitských obytných domů. Při ostřelování z děl tamní vesnice Shatryia byly zabity a zraněny desítky šíjitů. Toto jsou ojedinělé zprávy o tom, že irácká pozemní armáda bojuje v jižním Iráku proti tamním šíjitům, politickým odpůrcům Saddama Husseina, ačkoliv nyní na naléhání Spojených států a jejich spojenců irácká vojenská letadla nad tamní zónou nelétají.

**Lagos, Nigerie** — Dne 27. září

při vzletu z letiště v Lagosu se z neznámých důvodů zřítlo nigerijské vojenské dopravní letadlo US výroby typu C-130 Hercules; všech 163 cestujících, vysokých armádních důstojníků, členů jejich rodin a členů posádky přitom zahynulo.

**Katmandu, Nepal** — Dne 28. září se v Himalájích u hlavního města Nepálu Katmandu zřítlo pakistánské dopravní letadlo typu Airbus A 300, když se chystalo k přistání; přitom zahynulo všech 167 cestujících, včetně 89 evropských horolezců, turistů a misionářů. Příčina této nehody dosud není známa; letadlo však patrně z omylu pilota - prý letělo

ve výši 7,500 stop namísto povinných 9,000 stop v tamních vysokých horách a narazilo na sklaní útesy Himalajů.

**Washington** — US tajemník zemědělství Edward Madigan rozhodl 29. září, že v roce 1993 američtí farmáři mají snížit svou osetou plochu kukurice o 10% neboli o 75-76 milionů akrů, aby tak jejím omezeným množstvím byly udrženy její vyšší ceny. Farmáři většinou přijali toto rozhodnutí s uspokojením zatímco velkoobchodníci s kukuricí varují, že v případě velkého sucha USA nebudou mít dostatek kukurice ani pro svou vlastní spotřebu.

## VIDEO EL CANADA LTD

583 VILLIAM STREET

London, Ont. N6B 3E8

Tel: (519)434-9939

FAX: (519)434-8182

(oprávněný distributor čs. filmu na videokazetách v USA a Kanadě)



## ČERNÍ BARONI na videokazetách!

Nový český film podle románu

Miloslava Švandrlíka

byl nafilmován společností

Space Films Praha

a krátce po úspěšné premiéře doma  
uvádíme na videokazetách.

V hlavní roli majora „Terazky“ hraje  
Pavel Landovský.

Kazeta US \$ 35,00 plus poštovné.

## COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank  
3322 South  
Oak Park Ave  
Berwyn, Illinois  
60402

Manor Branch  
5919 West  
35th Street  
Cicero, Illinois  
60650

ALL PHONES:  
184-0800

Doporučte Hlas národa  
svým přátelům a známým



## SPORT



Zprávy ze  
Sparty A.B.A.  
Chicago

NEDELE 10. října 1992  
METROPOLITAN LIGA

SPARTA-WAUCONDA  
CHIEFS  
1:1

Sestava - Dutcher, Tandap, D. Glendining, Henn, Gosling, J. Glendining, G. Thompson, Mayea, Malif, Froslid, Daniels.

Branku - Daniels

Za větrného počasí na otevřeném pláni benediktýnské college bylo opravdu nelehkým úkolem hrát líbivý fotbal. Všechny vysoké míče a přihrávky bral silný vítr hráčům z kopaček. Proto nebyl tuho nedělní čas ani vhodná doba na hraní dlouhých pasů do křídelních prostorů. Hra Sparty byla založena na kombinační hře krátkých pasů se snahou o střelbu, zvláště v první půli, kdy pomoc větru v zádech hráčů byla velká. Sparta vyhrála tento duel zcela po zásluze, protože byla daleko aktivnějším mužstvem.

V příštím kole zajíždí spartánské týmy k utkání s Maroons

II. Tým - RESERVA  
SPARTA - WAUCONDA  
CHIEF  
4:0(2:0)

Sestava - Guitron, Veselý, Roller, Fadanelli, Czart, Zebig, Cihlár, Rzewuski, Henn, Spiropoulos, Dimarco, Skach, Pala

Sparta začala utkání s velkou chutí a šanou o rychlé vedení. Šance se střídaly v rychlém sledu, ale na ukazateli skóre bylo stále 0:0. Až pak přišla 30. minuta hry a nová posila týmu - Stanley, Czart, otevřel pěknou střelou skóre utkání. V 35. minutě Skach zvýšil na 2:0 a utkání bylo prakticky rozhodnuté. V druhé půli Spartáné předali další dvě branky. Letos poprvé se zapsal do střelecké listiny Brian Henn (bratr Marka z prvního mužstva), který prostředil hostujícího brankáře ze sólového úniku. U Sparty byl opět nejlepším hráčem Travis Spiropoulos na hrotě útočné řady.

Branky - Czart, Skach, Henn, Zebig

Asistence - Dimarco, Spiropoulos 3,

Lubomír Cihlár

## 62. Jiráskův Hronov Festival divadelních ochotníků

Vzpomíná pamětník  
Luboš Kaválek (RFE)

Při každé návštěvě mého rodného města mě to táhne nejprve na náměstí k Jiráskovu divadlu. Budově, na kterou je každý Hronovák právem pyšný. Zvláště pak my, kteří jsme byli téměř od začátku u toho, kteří z vyprávění pamětníků víme, za jakých okolností k rozhodnutí postavit v Hronově divadlo došlo a pak už z vlastních vzpomínek můžeme dosvědčit, kolik nadšení, ale i osobních obětí těch několika členů družstva pro postavení divadla, bylo zapotřebí, aby se stavba uskutečnila. Divadlo se v Hronově hrálo už od roku 1826 a jak se dočítáme v různých záznamech, byl o ně veliký zájem. O diváky nebyla nouze a herci hráli se skutečným zápalem. Jen jim od prvních začátků chyběly vyhovující místnosti. Sál, kde by se mohli natrvalo usadit, kde by si mohli složit svůj chudíček fundus. A to v dílně krejčího Julia Štercika, kde se jako obvykle sešlo několik ochotníků k divadelní zkoušce, zrodila myšlenka postavit si vlastní divadlo. Dost už bylo toho věčného harcování ze sálu do sálu, od Habru s nizoučským jevištěm a hledištěm jako jitrnice, do sálu v prvním patře kupce Vlacha a pak zase do hasičské boudy v zahradě U Habrů. V té malé krejčovské dílně ten večer ušili a jak budoucnost ukázala, nejen jak se říká horkou jehlou něco, co už se nedalo z hlav hronovských divadelníků vymýtit. A tak došlo v listopadu roku 1921 k památné valné hromadě divadelního souboru, na které se členové usnesli divadlo postavit Jiráskovo divadlo. Pomník, který bude hovořit k budoucím generacím živou řečí. Pomník, kolem něhož nepřejde bez povšimnutí. Bylo to smělé rozhodnutí, spojené s velkým dobrodružstvím. Bylo v něm kus furianství padolských půlpánů, spojené s vděkem a úctou k velkému hronovskému rodáku



Celému kladskému pomezí známa zvonice při hronovském kostele Všechny svatých a fara. Hned pod cestou od kostela stojí Jiráskův rodný domek. Na blízkém náměstí je pak moderně vybavené Jiráskovo divadlo.



mistru Jiráskovi. Pevně rozhodnutí divadelníků nemohla pak už zvíkat ani skutečnost, že ve spolkové pokladně mají pouhých 15 tisíc i na tu dobu směšnou částku, s kterou se pouští do podniku tak velkého rozsahu. Kam jenom dali ti lidé rozum? - ptali se pochybovači. A bylo jich nemálo. Ale iniciátoři stavby divadla se nedali odradit. Obrátili se o pomoc k veřejnosti a skutečně se začali scházet dary od jednotlivců, ale i od různých organizací a spolků, především ochotnických. Pokladna se plnila výtěžky z divadelních představení, záhavných večírků a proměnných koncertů. Motorem byl neúnavný doktor Kudrnáč a pokladník Quido Středa a v závěsu ostatní členové družstva, kteří svým optimismem nakazili i ty největší škarohlidy. Otevírali do široka

své peněženky, jakoby se styděli za svoji počáteční nedůvěru. A zde jsme se objevili na scéně my, hronovští kluci a studenti. Rozběhli jsme se s pokladničkami a bloky symbolických cihel po celém Hronově i po okolních vesnicích a předháněli jsme se, kdo jich prodá více. Zřetelně se na ty cihly pamatuji. Byl na nich obrázek Jiráskova rodného domku s předtiskem - jedna cihla za jednu korunu na stavbu Jiráskova divadla v jeho rodišti, Hronově. A tak si jistě ještě mnozí pamětníci vzpomenou, jak jsme je při jejich turistických zájezdech do našeho města s těmi symbolickými cihlami přepadali už na nádraží, když vystoupili z vlaku a vůbec při každé vhodné příležitosti. Běhali jsme s těmi svými cihlami ještě když už se začalo divadlo stavět. A snad jen proto přimhouřili stavební dělníci obě oči, když jsme jim přes všechny zákazy proklouzli na staveniště. Díky jim bych ještě ani dnes divadlem nezapomněl. Znal jsem tam podrobně každou chodbu, každý kout. 28. září 1930 bylo pak Jiráskovo divadlo, ve kterém jsou zazděny stovky těch našich cihel, slavnostně otevřeno a poté se konal první Jiráskův Hronov, který v těchto dnech probíhá v Hronově už po 62.

V sobotu 10. září 1992  
zahajujeme prodej  
v našem obchodě s importovaným zbožím:

**„EUROPEAN VILLAGE“**  
6531 W. Cermak Rd., Berwyn, IL 60402  
Tel.: (708) 788-4500

Spolumajitelka obchodu Olga Mitas, dlouholetá vedoucí známého obchodu F. Pancner Inc., v jehož tradici chceme pokračovat, Vás ochotně obslouží a stejně dobře Vám poradí při nákupu jako kdysi u Pancnerů.

Na skladě máme:

modranskou keramiku, chodskou keramiku, broušené sklo a jiné známé a žádané druhy českého skla, granáty, kuchyňské potřeby, formičky na pečení, kazety, knihy, cukroví, koření, čaje, sušené houby, atd.

Jakmile budeme úplně hotovi s vnitřní úpravou obchodu, kterou ještě dokončujeme, budeme mít na skladě mnohem větší výběr věcí všeho druhu.

Zastavte se u nás; uvidíte, že se Vám náš obchod bude líbit a že v něm naleznete i věci, které již dlouho hledáte.

Vaše spokojenost je zásadou a cílem naší práce

Obchod je otevřen během týdne/pondělí-sobota/  
od 9:00 A.M. — 5:30 P.M.

V neděli 11. října v den „Houby Parade“  
vyjimečně budeme otevřeni  
od 10:00 A.M. — 4:00 P.M.

### moldau restaurant

czech - american cooking

9310 W. OGDEN AVENUE  
BROOKFIELD, ILLINOIS 60513

708 - 485 - 8717

Open Daily

11 A.M. - 9 P.M.

Closed Wednesday

MARKETA VANECUK



## Křesťan a národ

(Pokračování ze str. 1)

nevzpomenout na bibli, ve které je různost jazyků symbolem rozdělení, nesváru, ba až trestu za lidskou vypínavost a domýšlivost při stavbě babylónské věže. Když nic jiného, tak toto by nám mělo dokázat, že není křesťanské zakládat si na své jazykové odlišnosti. Tímto tvrzením pochopitelně nechci napadat nezastupitelnost i toho nejmenšího jazyka jakožto výlučného zprostředkovatele jistého způsobu myšlení, jistého pohledu na svět. Pro mne jakožto křesťana je však zcela nepřijatelná představa, že bych měl třídit své bližní podle toho, jakým jazykem mluví. Vždyť již sv. Pavel zdůraňoval, že se stal pro všechny všem, jsa pro Řeky Řekem, pro pohany pohanem, pro Židy Židem. To je, myslím, velmi jasně řečeno. Neoddiskutovatelně z toho plyne nedůležitost nějakého jazykového či jiného národního dělení. I při všech odvoláních se na pokrevnost, rodovou spolupatříčnost a bůhvíjakou ještě spřízněnost (a nestačí snad již předchozí odstavce na jejich zpochybnění?) nemohou než poukázat na Ježíšovu otázku: „Kdo je má matka a kdo jsou mí bratři.“ Je-li to totiž pro Ježíše pokrevná příbuznost (a on jasně říká, že postaví proti sobě matku a dceru) méně důležitá než vztah bliženské lásky, o co méně důležitým se jeví i tak málo prokazatelný „příbuzenský“ vztah, jakým je právě jazyková jednota národa.

Zbývá otázka vlastnictví, obvykle definovaného jako pozitivní vztah lásky k vlasti. Zde se neobejdeme bez pokusu určit, jak se do našeho vědomí promítá pocit vlasti. Mám za to, že tento pocit je spjat s vědomím domova. Toto vědomí ovšem splyne ze vztahu k lidem, s nimiž jsme v kontaktu a o nichž se v bibli mluví jako o našich bližních. Každý z nás má svůj okruh působení, někdo větší, jiný

menší - podle darů, kterých se každému z nás od Boha v různé míře dostalo. Ale teprve vědomí odpovědnosti za svůj život, vědomí, které by právě křesťanovi mělo být víc než vlastní, může být zdravým základem pro vytvoření opravdu účinného pozitivního vztahu ke svému životnímu okruhu, ke svému domovu, ke své vlasti. Zde leží princip křesťanského vlastnictví, které je na hony vzdáleno jakémukoli šovinismu, jakémukoli nacionalismu. Na tomto principu lze vytvořit i demokraticky fungující společnost, ve které se pro mne může stát bratrem a sestrou každý, ať mluví jakýmkoli jazykem a má jakoukoli barvu pleti, jakékoli zvyklosti, jakékoli nemoci a co ještě si lidé vymysleli, aby některé své bližní vyřadili ze své blízkosti. Při respektování tohoto principu nemůže být pro křesťana ani původ, ani jazyková bariéra, ani cokoliv jiného na překážku tomu, aby svého bližního opravdu přijal jako svého bratra (nebo alespoň spoluobčana).

Přimlouvám se tedy za to, aby slovo „národ“ vzhledem k jeho dvěstěletému zneužívání již přestalo plnit naše ústa a stránky novin či knih. (Výjimku bych snad připustil pouze u jeho biblického významu, kde znamenalo společenství lidí utvářejících stejné bohy. Ale velmi bych u toho zdůranil II. vatikánský koncil a jeho učení o tom, kdo všechno je součástí mystického těla Kristova). Neboť křesťan se při otázce: „Kdo je můj bližní?“ nesmí ptát po jazyku či zemi prarodičů, ale pouze a jedině po tom, čím se může svému bratru přiblížit, jak jej může co nejlépe milovat. A odpověď na tuto otázku rozhodně nespočívá ve vytyčování zemských, jazykových či historických bariér a hranic. Odpověď totiž zní úplně jinak.

Perspektivy  
číslo 8

(Příloha Katol. týd. Praha)

## Z událostí uplynulého týdne v ČSFR

(Pokračování ze str. 1)

kandidát na funkci hlavy státu Jiří Včelař - Kotas (předseda federální rady Konzervativní strany - Svobodný blok) získal v prvním kole pouze 16 hlasů ve Sněmovně lidu, 10 hlasů v české části Sněmovny národů a 14 ve slovenské části Sněmovny národů. Ke druhému kolu opakované volby, v níž je postčující nadpoloviční většina (oproti potřebné třípětinové většině v kole prvním) - už nedošlo, protože navrhovatel kandidatury J. V. Kotase stáhl (Pan Jiří V. Kotas je posrpnový uprchlík, který žil v exilu v Kanadě).

Ještě před volbou vyzvala členka jedné z volebních komisí Michaela Freiová (Křesťanská demokratická strana z koalice ODS), aby se volby nezúčastnili.

### Cenzura, nebo ochrana politika?

#### Z autorizace bude cenzura?

To jsou jen dva z titulků českého tisku, který v uplynulém týdnu věnoval značnou pozornost vládnímu návrhu tiskového zákona.

Poslanci Federálního shromáždění odmítli ve čtvrtek 24. září návrh Jany Petrové z Občanské demokratické strany, aby byl vládní návrh tiskového zákona (zákon o sdělovacích prostředcích) zařazen na program probíhající schůze sněmovny.

Nesouhlas s vládním návrhem zákona vyjádřil v otevřeném dopise místopředsedovi federální vlády A. Baudyšovi jménem českého republikového výboru Celostátního odborového svazu hromadných sdělovacích prostředků jeho předseda Martin Muchka. „Rozhodně nemohu akceptovat snahu o v demokratickém státě nepřijatelnou transformaci běžné autorizace na cenzuru,“ píše M. Muchka.

Proti stávajícímu znění návrhu zákona protestoval Syndikát novinářů České republiky a kriticky se k němu vyjádřila řada poslanců, a to nejen opozičních, neboť zákon by v některých paragrafech omezoval svobodu slova. Nejdiskutovanější je ustanovení, které stanoví povinnost redaktora umožnit autorizaci rozhovorů, pokud o to dotazovaná osoba požádá. Např. poslanec P. Dostál za Československou sociální demokracii to označil za snahu zavřít novinářům ústa.

Naopak někteří poslanci, např. z Hnutí za demokratické Slovensko či Křesťanského de-

mokratického hnutí chápou zmíněné ustanovení jako ochranu osoby, která rozhovor poskytuje.

Federální vláda, která je předkládatelkou návrhu zákona, se snaží připsat autorství návrhu vládě předchozí. Faktem zůstává, že pod návrhem uvedeného zákona, který federálnímu parlamentu 26. srpna t. r. předložila stávající federální vláda, jsou podepsáni její premiér J. Straský a místopředseda A. Baudyš. Podle ústavy má vláda text zákona projednat a hlasováním schválit.

### M. Žantovský odletěl do Washingtonu

Bývalý mluvčí prezidenta Václava Havla - Michael Žantovský - odletěl v úterý do Washingtonu, aby se ujal funkce velvyslance ČSFR v USA.

„Budu vysvětlovat Američanům, že vlak, nazývaný Československo, se rozpojí na dvě samostatné soupravy a obě budou schopny samostatné jízdy. Mířit přitom budou podobným nebo stejným směrem bez kolize. Mým úkolem bude zajistit co nejlepší pozice pro oba státy.“ Tak charakterizoval svou vyslanckou misi v USA před zahraničními výbory federálního parlamentu minulý týden.

Nového velvyslance v USA, který je dle mínění většiny poslanců dobrým reprezentantem naší země, čeká ještě další úkol, příprava k rozdělení zastupitelského úřadu.

### 29. srpna bude na Slovensku státním svátkem

Slovenská národní rada rozhodla v úterý, že 29. srpen, den, kdy v r. 1944 (za druhé

světové války) začalo Slovenské národní povstání, bude státním svátkem Slovenské republiky.

Návrh předložila skupina poslanců Strany demokratické levice a v diskusi ho podpořili i poslanci Hnutí za demokratické Slovensko a klubu Maďarského křesťanského demokratického hnutí „Soužití“.

### Ještě ke zdražení poštovních služeb

V minulém čísle „Caroliny,“ (časopis studentů žurnalistiky K.U.), jsme informovali o cca 180 procentním zdražení tuzemských poštovních tarifů. Od stejného data, tedy od 19. října, se asi o 40% zvýší i sazby za mezinárodní listovní zásilky.

Na pohlednici z Prahy, ale i z jiného českého či slovenského města, bude nyní třeba nalepit známku pětikorunovou. Dosud stačily do sousedních států (Polsko, Ukrajina, Maďarsko, Rakousko a Německo) - známka za dvě koruny, do ostatních zemí přišlo posílání pohlednice na 3 koruny. Dopisy podraží ze tří až čtyř korun na 8 korun.

### Počasí

Byť jsme v noci ze soboty 26. na neděli 27. září opustili letní čas a vrátili se k času středoevropskému, první podzimní víkend byl slunný a teplý, téměř ještě letní.

Uprostřed tohoto týdne se dost ochladilo; ranní teploty klesly pod 10 stupňů Celsia a denní teploty nepřekročí 20 stupňů.

V úterý vydatně napršelo v Jižních Čechách, jinde je však sucho, dlouhodobě bez srážek.

„Carolina“

V případě potřeby léčení, ošetření a náhrady  
Vašeho chrupu rádi Vám poskytneme naše služby:

**Dr. A. JUHASZ**

general dentistry

7034 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

Dvadsať rokov skúseností v kompletnom  
zubnom ošetrovaní.

Výhodné ordinačné hodiny od Po. do So.  
- podľa dohody.

☎(708) 749-1844

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování  
v hotelích, půjčky aut., návštěvy Vašich  
příbuzných z Československa,  
tuzexové objednávky.  
Dobrá služba zákazníkům  
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.



**CIHAK WORLD TRAVEL, INC.**

6302 WEST CERMAK ROAD  
BERWYN, ILL. 60402

Phones (708) 795 - 9050 -- Chicago (312) 242-6110

Experienced  
ENGLISH/CZECH TRANSLATOR  
needed. Send samples to:  
HANK TRANSLATIONS  
3013 Main St.  
Conestoga, PA 17516  
or call: 717-872-8942

„ČESKOSLOVENSKÁ PŮLHODINKA“

řídí

**JERRY JIRÁK**

každou středu a čtvrtek od 8:05 P.M.

na radiové stanici WCEV 1450 AM.



Vlad'a Williamsová

## PRAŽSKÉ INTERMEZZO

(Dokončení z min. čísla)

Jedním z nejoblíbenějších a netrvhledávanějších míst v Praze je... bezesporu Staroměstské náměstí. V kteroukoliv hodinu denní najdete tu davy místních i cizích návštěvníků postávajících na chodníku, oči upřené vzhůru k pestrému ciferníku na věži. Jen málo měst na světě se může pochlubit takovou památkostí, jako je pražský orloj.

Sestrojený za doby českého krále Vladislava II., několik let před tím, než Kolumbus podniknul svou historickou cestu na západ, pyšnila už se Praha svým neobvyklým vynálezem. Jeho tvůrce, hvězdář mistr Hanuš vložil do své práce veškerý svůj um a vědomosti. Však se také říkalo, že není na světě stroje tak dokonalého, a tak precizního, jako byl staroměstský orloj. Avšak právě tato nevšednost a genialita stala se mistru Hanušovi osudnou. Jak praví pověst, cítil ho a obdivovali páni konšelé s pražským purkmistrem v čele tak dlouho, dokud někoho nenapadlo, že co kdyby cizí města chtěla využít Hanušova talentu a okopírovala orloj pro svou vlastní potřebu! Vždyť za peníze zradil i Jidáš Krista Pána!

Chudák mistr Hanuš. Za jeho poctivou práci a nevšední myšlenku odměnili se mu tím, že mu jednou v noci vypálili obě oči, aby už nikdy, nikde ve světě

nemohl sestavit tak vzácný stroj znovu. Inu, tak svět odplácí! Ale nakonec měl starý Hanuš přece jen poslední slovo. A jaká lepší pomsta, než svoje dílo zničit! Když cítil, že mu ubývá síla a že se neodvratně blíží konec, dal se starý hodinář zavést na věž a tam za zvuků zvonků a bití hodin, mechanismus orloje zničil. Aby se nikdo ani Praha, ani páni konšelé s purkmistrem v čele, nemohli chlubit jeho mistřným vynálezem!

Orloj sice časem spravili, ale pak ho ještě několikrát neopatrným zacházením rozbili a už se zdálo, že vzácné hodiny přece jen vezmou za své. Co také s orlojem, který jen skřípe a řinčí a řachtá, místo aby ukazoval správný čas. Do starého železa s ním! Na štěstí se našel v Praze moudrý muž, který si uvědomil, jak nedozírná škoda by se stala, kdyby pražská rada orloj vyhodila. Hvězdář Antonín Strnad orodoval za orloj tak dlouho, až obměkčil radní pány, kteří konečně svolili, aby ten starý kram dal tedy znovu do pořádku. S pomocí hodináře Landsbergera dali tedy orloj dohromady, spravili všechna pérka a kolečka a tak byla zachráněna jedna z nejvzácnějších pražských památek.

Orloj přetrval věky a staletí. Každou hodinu objeví se v okýnkách, jeden po druhém dvanáct apoštolů s Ježíšem Kristem a vážně pohlíží na zástupy cizinců dole na ulici. Snad se diví, jak se ten svět za ta léta změnil, co všechno se událo a co je asi ještě čeká v budoucnu!

Jestliže Staré město Prahy láká zvědavé cizince svými

památnostmi, pak Václavské náměstí vždy bylo a bude politickým dostaveníčkem místních občanů. V každé pohnuté době, ať už to bylo před vpádem Hitlerovy armády, či za sovětské invaze, anebo i teď, když se země opět zmítá v nejistotě nad svou budoucností, slouží pomník svatého Václava za místo, kde se dojednávají a dosud plánují protestní průvody a demonstrace. Podstavce pomníku se používá jako návěsky pro důležité informace, k povzbuzování občanů v těžkých dobách, nabádání ke klidu, k žádosti o spolupráci národa. Na stupních pomníku promlouval k lidu ještě před několika lety Gorbačev a před nedávnem si tu potřásali rukama prezidenti Bush a Havel. Čas od času uslyšíte tady projevy známých politiků, ale také samozvaných řečníků, kteří mají co říci pražským občanům. O zvědavé obecenstvo není nikdy nouze, stojí a poslouchá nebo diskutuje, protože státní záležitosti byly vždycky blíž občanům Prahy, nežli venkova, který opatrně čekal co a jak vyřeší hlavní město. Tribunál českého lidu byl a bude, protože Pražané - to je páteř národa, hybná páka republiky, která dává do pohybu významné události této země.

Jedna z přilehlých tepen, která protíná Václavské náměstí, je Vodičkova ulice. Celkem na ní není nic zvláštního co by stálo za zmínku: obchody, pasáže, restaurace, typická pražská ulice, jakých je v centru celá řada. Čím se snad liší od všech ostatních je prodejna rychlo-jidel, která je nám všem až příliš známá: první česko-americká velko-výroba světoznámých hamburgerů. McDonald. Pan Kroc se vrátil domů!

Ačkoliv nejsem milovníkem jakýchkoli hamburgerů (máme jich přece v Americe početně!), zvědavost nedá, aby se našinec nepodíval, jak si pan McDonald vede v české zemi.

Musím uznat, že znamenitě. Mladí, usměvaví prodáváci a prodáváčky přijímají objednávky a obsluhují pokladnu, zatím co další mladí a usměvaví prodáváci a prodáváčky vydávají připravený pokrm čekajícím zákazníkům. A není jich málo. Možná časem řady zvědavých a milovníků hamburgerů protínou, že vyšší ceny je doženo vrátit se do zavodních kuchyní, protože 48 korun za „Big Maca“ je pro některé občany přece jen dost vysoká cena, zatím však láká McDonald místní i přespolní labužníky, kteří vychutnávají americkou pochoutku a zároveň oceňují rychlou a

příjemnou obsluhu stejně jako vzhled čistoty jídelny, o kterou se tu dbá stejně pečlivě jako v nás, v Chicagu. Navíc - (promiňte pisatelce, že přivádí pozornost k takovému choulostivému tématu) - mají tu nejhezčí udržované toalety z celé Prahy - samozřejmě - zadarmo!

A když už jsme tedy začali mluvit o choulostivém námětu tohoto druhu, musím zaznamenat další zvláštnost, která mne - neznalou místních poměrů - poněkud udivila. Při jedné procházce po Smíchovské zaujal mou pozornost nevšední nápis na jednom všedním domě:

K pronajmutí:  
dámský a pánský záchodek!  
(Hlaste se u domovníka)

Jak vidět, bytů je v Praze stále nedostatek, avšak alespoň záchodky je možno si najmout! Ještě jednu zvláštnost mají pražské ulice. Dějou se na nich totiž

### Psi kusy

Nikdy jsem netušila jak velké oblibě se těší u Pražanů psi rasa. Snad s výjimkou Kanárských ostrovů, které dokonce nesou název „Psi“ (Žalostně byste se zklamali, kdybyste na ostrovech hledali opeřené kanárky!), není snad na světě místa, kde by si víc vážili této němě tváře, než je Praha! Věřím, že pověst o nevšední lásce a toleranci k psům se rychle roznesla po cizině, neboť - kde jinde potkáte tolik cizojazyčných turistů v doprovodu svých čtyřnohých přátel. Uvidíte psy velké i malé, s rodokmenem i bez; v kavárnách a restauracích, v metru i v tramvajích, v obchodech, v parcích, na nádraží. Někteří poslušně cupitají po boku svých pánů, jiní pozorují své okolí z útrobu objemných kabel nebo v náručí své paničky a ještě jiní se motají pod nohama kolemjdoucích. Psi jsou všude. I když je náhodou nepotkáte, víte, že tady byli před chvílkou, před hodinou, předevčírem. Jejich všude-přítomnost poznáte podle větších nebo menších hromádek, které po nich zůstaly jako nedotčená památka na milované tvory. Nikdo po nich neuklízí, nikdo se ani nepozastaví nad některým ze čtyřnohých přátel, který se právě rozhodl udělat svou potřebu uprostřed chodníku. Náhodnému chodci nezbyvá než pejska obejít a pokračovat městem s očima upřenými na zem, aby si náhodou neodnášel psí památku do svého bytu.

### Dallas versus Nemocnice

Letní neděle jsou dny příjemné lenivosti, dny zábavy a odpočinku: nabírání síly do nekonečných pracovních týdnů, které následují. Letní neděle se

tráví u vody, v přírodě, na chatě a na chalupě poblíž Prahy.

Nedělní večery jsou pak určeny k nic-nedělní, pohodlnému posezení před obrazovkou televizorů, protože každou neděli večer uvádí pražská televize americkou „soap-operu“, „Dallas“. Bídny Dřejar promlouvá z obrazovky k svému okolí tvrdým, jízlivým hlasem, který dává nahlédnout do jeho černé duše, zatím co spravedlivý bratr Bobby se snaží zachránit situaci, přinést mír do rodiny, zahrnovat dlouhohlasou neteří Lucy láskou, téměř otcovskou.

Každou neděli večer sedí Pražané před obrazovkou TV. Očima hltají rozmanitý život hrdinů v „South Forku“ a zle kritizují americký seriál. Nazývají jej zkázou lidstva, pohrdavě se vyslovují o vkusu a inteligenci americké veřejnosti, odsuzují zhyrály život bohaté smetánky z Texasu. Sociologové vidí v „Dallasu“ zrcadlo amerického života, ve kterém se odráží povrchnost lidských citů, prostodušnost amerického života, prohnitost politiky a faleš osobních vztahů jednotlivých občanů.

Jako protějšek „Dallasu“ uvádí Československá televize každou neděli dopoledne příběh na pokračování, románky ze života lékařů a jejich rodin, tedy českou verzi „soap-opery“, „Nemocnice na kraji města“. Hrdinové seriálu jsou lidé šlechetní a svědomití, odhodlaní pomáhat svým bližním, obětovat za ně své životy; řeckí bychom - stachanovci z nedávné doby. Jen tu a tam objeví se mezi nimi několik osob morálně zkažených, zlých a pomstychtivých. Všechny tyto postavy milují a nenávidí, berou se i rozvádějí, konají dobro a kuří pikle. České obecenstvo miluje „Nemocnici“. Je hrdé na její mezinárodní úspěchy, poukazuje na vysokou úroveň a profesionální výkony herců.

Jaký je tedy rozdíl mezi americkou „morálně prohnitou soap-operou“ a českým seriálem? V jádru žádný. Oba programy jsou určeny k oddechu, oba mají za účel zpestřit život svých diváků, pomáhat jim odreagovat se od denních stresů, odvrátit jejich myšlenky od starostí a četných problémů. Stejně jako americký divák hledá chvílkový únik v neskutečném životě dallasových milionářů, tak i český občan sleduje se zálibou zidealizované příběhy domácích lékařů.

Žádný z nás nechce opětně prožívat bezútešnou sedlost životů ustaraných lidíček, jak je známe ze svého okolí, anebo jako jsme my sami. Oč příjemnější je zaposlouchat se jednou

## CZECH VIEW FAMILY RESTAURANT and LOUNGE

1800, Ogden Ave. Lisle, IL

majitelka  
Ludmila Mikušíková

Vás srdečně zve

k rodinnému a přátelskému posezení  
v příjemném prostředí  
s česko-americkou kuchyní:

Pravá svíčková, vepřo-knedlo-zelo, řízky  
s bramborovým salátem, všechny omáčky, výběr  
salátů a domácí pečivo s kávou

Lidové ceny:

obědy \$ 3.99

večeře \$ 4.99

Otevřeno

po celý týden od 11:00 AM, do 9:00 P.M.

Chcete-li u nás společně oslavit svá  
životní výročí, svatbu, krtiny, či shledání,  
máme dostatek místa pro 20 až 150 hostů.

Volejte: (708) 241 - 2109.

Těšíme se na vaši návštěvu



týdně do vymyšlených příběhů bytostí, které - i přes nezměrné bohatství - nenacházejí ve svých komplikovaných životech pravé štěstí a spokojenost. Ať už jde o faustovské figurky dřevěných zloduchů, anebo potměšilé postavy dle vzoru sobeckého alkoholika, mladého doktora Sovy z „Nemocnice“ — z obou číší neskutečnost, stereotypnost románových hrdinů z červených knihoven naší minulosti.

Zamyslíme-li se nad americkým „Dallasem“ se všemi zlými i dobrými postavami, nemůžeme nevidět náznaky ironie, kterou se herci a režiséři vysmívají svému okolí.

Na druhé straně, páni doktoři a nemocniční sestry se svou andělskou trpělivostí a bezúhonným charakterem jsou také, svým způsobem, podobné voskovým figurám, které naopak znázorňují přehnanou dobrotu a ušlechtilost. Jejich (až příliš) idealistický život je proto záměrně vyvážen zlem padouchů, kteří znepřijemňují životy šlechtých hrdinů. Neboť - jak jinak by čeští režiséři vnesli do jejich životů potřebné napětí, thrill a záplatky, které udržují zájem obecnostva? Nakonec i v pohádkách musí se dobro potýkat se zlem, aby dobro zvítězilo a tím, se vyrovnala rovnováha života a vyzvedla pointa příběhu. Celý svět hledá chvilkový oddych a zábavu, krátkodobé odloučení od normálního života. Americký divák se po večerech uchyluje k povrchním příběhům na obrazovce TV, zatím co naši rodáci se vracejí k rodokapsům a „večerům pod lampou“, které byly komunistickým režimem zatraceny jako výplody západní buržoazie. Svědčí o tom vysoký náklad kovbojek a romantických příběhů z pera Hüttlové, Javořícké a jiných, které týdně vycházejí v Československu a jejich prodej je dvojnásobný při srovnání s klasickou literaturou.

Máme snad proto odsuzovat naše rodáky, anebo naopak - máme být jimi zavrženi jako národ povrchní a sobecký s inteligencí jen poněkud vyšší než náš předchůdce, „homo sapiens“?

#### Stopy po komunismu

Jsou patrně dodnes. Jsou herlou, o kterou se opírá ochromený národ, jsou temným mrakem, který doposud visí nad republikou; jsou omluvou i výmluvou bezradného lidu, jehož jizvy se dosud nezahojily. Česká země tápe ve snaze najít cestu, která by pozvedla republiku na úroveň jejích západních sousedů. Některé snahy končí však výstřelky a výstřednostmi, nad kterými se pozastavuje i

okolní svět.

Vezměte - na příklad - politické složení státu. Kdysi zdrženlivá, konzervativní republika, která v první polovině století měla 4 strany, vyrukovala po „sametové revoluci“ s 42 partajemi. Jejich jména jsou označená zkratkami a návštěvník neznalý místních poměrů, marně dumá nad funkcemi organizací nazvaných: ODA, ČSSD, HSD-SMS, HDŽJ, HZDS, SDL, SRNDJ, SKDH, ZKS, LSU, SDSS, MOS, ODDS-KDS, NEI, MKDH-ESWS-ML'S a dalších. Nejdůmyslnější jsou ovšem strany „erotická“ a „pivní“, i když nám není jasné, kolik asi litrů piva musí denně zkonzumovat občan, který se chce stát členem partaje (o straně předchozí raději nemluvíme). Vsadím se, že redaktori Ginnesovy knihy zvláštností by tuto bez váhání otiskli.

Ani prezidentské volby neberou naši rodáci dvakrát vážně. Neboť - kolik znáte zemí, kde vedle jednoho právoplatného kandidáta se objeví dalších 18 jmen neznámých občanů, kteří přihlásí „do soutěže“ sami sebe? Představuji si, že docházelo k následujícím situacím:

#### Scenario 1

Muž středního věku odpočívá rozvalen na gauči před televizorem zatímco upachtěná manželka myje v kuchyni nádobí. **Manželka:** Poslyš, Pepo, nechtěl by ses přihlásit za kandidáta na prezidenta? Stejně celý den nic neděláš, než koukáš na tu bednu a večer rozdáváš své rozumy chlapům u piva v hospodě. Aspoň bys nosil domů nějaký peníze.

**Manžel:** Víš, že nemáš špatnej nápad? Nakonec, co takovej prezident má vůbec za práci! A na to schůzování bych taky stačil, v tom mám praxi z komunismu!

**Manželka:** A bydleli bysme na hradě. To by nám, pane, sousedi záviděli!

**Výsledek:** zrození prezidentského kandidáta č. 2

Avšak ne každý politický zásah lze komentovat s lehkou myslí. Přečtěte si

#### Scenario č.2

Milan z jihovýchodních Čech zdědil po babičce 20 hektarů polí. Urodná půda s obilím, louka, starší chalupa, pár ovocných stromů, chlívěk a stodola, nějaké slepice, dva vepři a snad i klisna ve stáji. Za doby socialismu připadl majetek do rukou komunistické šlechty, která jej „spravovala“, užívala jeho plodů a úrody a vůbec si počínala jako na svém, protože netušila, že se jednou poměry obrátí a že takové tučné sousto

může ztratit. Avšak co čert nechtěl, přišla „sametová revoluce“ a Milan se rozhodl, že nadešel čas, aby se začal ucházet o svůj právoplatný majetek. Zašel na okresní úřad, podal žádost, vyplnil patřičné formuláře. Úřednice mu je však vrátila s poznámkou, že dosud nebyl schválen zákon pro podobnou akci. Nu dobrá, čekal jsem dost dlouho, počkám ještě chvíli, řekl si Milan a vrátil se domů. Během následujících měsíců zašel ještě několikrát na úřad se stejným dotazem a stejným výsledkem. Odbyli ho, že není čas, že musí být trpělivý. Při poslední návštěvě na podzim roku 1991 však zjistil, že zákon byl už sice schválen, ale mezitím proběhla krátká lhůta na odvolání a bohužel - zase skončila. Chudák Milan! Na svoje dědictví ztratil prý veškerý nárok. Je nám líto - řekli mu, ale to víte, zákon je zákon a nemůžeme ze stanov dělat holubník!

Avšak Milan, tvrdý palice, si řekl, že to tak nenechá, že si to nedá líbit, a šel o úřad výš. A kupodivu, zjistil zajímavou věc. Prý v roce 68 - to byla ještě babička na živu; trochu sklerozní sice, ale celkem dosti čiperná; tedy v tom roce šla babička na majetkový úřad sepsat poslední vůli, aby vnouček po ní něco dostal: pár políček a starou chalupu, ať má po babě nějakou památku! Páni komunisti byli v té době moc příjemní, začínalo pražské jaro a nechtěli si to u lidí pokazit; - a co byste, babičko, nechávala vnukovi pole, stejně dnes nemají žádnou cenu, ještě s nimi jednou budete mít svícele - řekl ten hodný pán. A víte co, ta vaše usedlost by měla vlastně připadnout JZD, ještě si o vás lidi řeknou, že jste kulaci! Tak před rokem měl ten váš majetek asi kolem 20.000 korun cenu, ale když vám to teď vrátíme, budete nám muset zaplatit 19.700 korun a na to vy jistě nemáte, že! Podívejte se, my vám to tady sepíšeme, pro vnuka vám dáme 300 korun a vy nám podepíšete, že jste se majetku vzdala ve prospěch státu. A budete to mít bez problémů.

Babička podepsala, dostala prý na ruku tři sta korun a dnes, po dvaceti letech Milan marně

pátrá, kdo je vlastně majitelem jeho dědictví. Kroutí přitom hlavou a říká si, jak ho ti mazaní komunisti mohli takhle okrást!

Komunistická berla, kterou národ dosud nedokázal odhodit.

A pak tu máme příběh další, tentokrát z oboru zdravotnictví, který pro přehlednost nazveme

#### Scenario č.3

anebo

#### Vyměnit hroudu zlata za jehlu?

Jistá paní Boženka se dostavila na lékařskou pohotovost s písemným poukazem od své doktorky pro službu-konajícího lékaře na středisku. Potřebovala kalciovou injekci.

Přítomný pan doktor ji zavedl do ordinace. „Jehlu máte?“ zeptal se jen tak mezi řečí. Paní Boženka je žena inteligentní, od narození žije v republice, a proto ihned pochopila, že nejde o jehlu na šití či navlékání korálků, ale jehlu injekční. Nicméně se zarazila. „Jehlu nemám“ (Kde bych ji vzala, zašeptala si spíše pro sebe neboť nechtěla popudit pana doktora).

„A jak vám teda mám dát tu injekci?“ beznadějně zalomil rukama pan doktor.

A tady narážíme na další nedostatek moderní doby. Injekční jehly nejsou. Stejně jako nejsou různé prášky a pilulky určené pro řadu pacientů, obvazy a náplasti, špičkové dezinfekce a další nemocniční potřeby, které jsou běžné v každé nemocnici. Obchody jsou sice zásobeny elektronickými přístroji, barevnými televizory, VCR a „věžemi“, velký výběr mají také v magnetofonových páscích a CD(kompaktní disky), ale - jehly nejsou!

Tady se člověk zamyslí nad nutností životních potřeb a porovnává co je vlastně důležitější: gramofonová deska z „hit parade“ anebo lék pro nemocné, či chirurgické nítě a jehly při operacích?

Avšak vzápětí si uvědomí pravý důvod nedostatku. Co nese víc peněz! Samozřejmě hudební elektronika, desky a CD! Protože, kdo z vás si, prosím vás, bude kupovat obvazy a náplasti, léky, které zatím nepotřebuje, chirurgické jehly,

které má mít po ruce každá nemocnice! A tak se bude na českém trhu dále prodávat zboží, které táhne a přináší peníze, zatím co paní Boženka, její manžel a děti se nadále nechají píchat letitými jehlami bez ohledu na rostoucí nebezpečí různých infekcí, v neposlední řadě i novodobé nákazy AIDS (z dopisu čtenářů v „Ahoji“, červen 1992)

Žel Bohu, nic na světě není bez chyby. Nejen v Evropě, ale i u nás se vyskytují problémy, které nutno řešit moudře a co možná rychle.

V Československu však narážejí početné problémy nejen na bezpředmětnou byrokracii; nedůvěra jednoho k druhému, nejistota a nedostatek dobré vůle znemožňují nápravy a zpomalují vývoj celé země. Tato nedůvěra a nechota zakořeněná v lidech z dob komunistů se dotýká také nás, exulantů a emigrantů, kteří přijeli po letech na návštěvu domů, do staré vlasti.

Nebylo by lepší, kdyby si národ uvědomil, že ne všichni krajané jsou bezcitní kapitalisté, kteří vás přijeli ponížít, ošidit a okrást; že existuje mezi nimi i řada těch, kteří když bylo zapotřebí, pomáhali za hranicemi porobenému národu a že - stejně jako vy, radují se i oni z vaší nově nabyté svobody?

Neboť, věřte tomu nebo ne, ten „cizinec“, který přistál na Ruzyni s taškou napěchovanou balíčky čerstvě upražené kávy či s jižním exotickým ovocem, anebo s lahví „pravého francouzského“ koňaku, či paní v kloboučku co nese objemnou bandasku naplněnou zmraženými kraby a nakonec i ta stará babička, ohnutá pod tíhou bochníku chleba „pravého českého z Ameriky“, ti všichni se přijeli rozdělit s vámi o lahůdky, které se jim zdály nejchutnější a pro vás nedostupné.

Někdy opravdu stačí jen trochu dobré vůle a pochopení, aby nám všem bylo líp.

Praha, červenec 1992  
(Chicago, srpen, 1992)

## MINARIK'S BAKERY

Možno  
objednat  
telefonem:  
laskavá  
a rychlá  
obsluha český  
i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES  
WE SPECIALIZE IN  
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650  
OLympic 2-2854

Čs. firma EKOBET,  
Plaňany nabízí k prodeji  
pozemky v Praze i po  
celé ČSFR ke stavebním  
účelům. Zabezpečuje  
stavby rod. domů  
„na klíč“ a stavby pro  
komerční účely.  
Informace podá  
zástupce pro USA  
na tel.č.:  
(216) 546-0508



**CZECH GUILD  
of the  
HOLY FAMILY HOME**

**27th Night In Old Bohemia**

The Czech Guild of the Holy Family Home takes pleasure in announcing its 27th Annual Night in Old Bohemia. This affair for the benefit of the Holy Family Home will be held at St. Columbkille Auditorium, 6740 Broadview Road, just south of Chestnut Road in Parma, Ohio, at 2:00 P.M. Sunday, October 18, 1992.

The proceeds and contributions of this affair will be donated to the dedicated Dominican Sisters who operate this „Unique home” for the terminally ill cancer patients.

„Night in Old Bohemia” will feature outstanding entertainment and a traditional dinner of roast pork. The dinner will be served promptly at 2:00 P.M. by a colorful group of Sokol Greater Cleveland Folk Dancers.

The entertainment features Tony Rolando, U.S. Accordion Champion, Linda Calhoun-Monaco, soprano; Rev. Jeff Matthews, baritone; Great Northern Chorus, North Olmsted chapter of the Society for the Preservation and Encouragement of Barber Shop Quartet Singing in America; Little Brothers Chorus with soloist Tom Haynisch; Georgia Drobny, Marge Juba, Marian Peterka and Louis Huml, the Sokol Greater Cleveland singers. Piano Accompanists are Kim Burns-Poussart and Bruce Hudson.

Dinner music of melodic and spirited European songs will be provided by Lu Hromadka's Old Style Bohemian Brass Band, featuring vocalists Karel Fiser and Zdenek Krocek.

This Affair is usually sold out. Contributions that have touched and enriched so many lives bringing comfort, cheer, consolation and courage to the terminally ill cancer patients at the Holy Family Home are printed in a souvenir program. Those wishing to be a sponsor can call Jarmila Hromadka, Chairman 1-216-524-9735

**Ticket**

Reservations, Details:  
Jos. A. Kocab  
883-4760

**DOPORUČTE  
HLAS NÁRODA  
SVYM  
PŘÁTELUM  
A  
ZNAMYM**

**NINA SVOBODOVÁ  
SVĚTELNÝ MRAK  
ROMÁN**

(Pokračování z min. čísla)

Líbil se mu ten život a rodiče i bratři nebyli s ním nespokojeni. Konečně, vždyť ani při tomto novém povolání nepřestal být malířem (jako by někdo z Cionů mohl odejít od umění, kterému se naučil, aniž by přitom nebyl u toho umění nechal nejvlastnější kus své bytosti). Neztratil nic z toho, čemu se naučil jako malíř, a ve volném čase rád sahál po štětci, aby se věnoval své milé malbě na vonných, dřevěných deskách. Byl s takovým vývojem věcí velmi spokojen a nikdy mu ještě nenapadlo, že by byl špatně volil nebo že by se dokonce byl nějak zpronevěřil rodinné tradici Cionů. Až dnes, kdy chrám Or San Michele září světly, voní věnci růží a zvučí posvátným zpěvem, vyvstává z toho všeobecného plesání stín. Dopadá přímo před důstojníka florentské stráže a zahluje jeho pestrý šat tak, jako stín, dopadající s vysoké věže chrámové, zcela zahluje závojem šera barvy nějaké nepatrné květiny dole u cesty.

Dnešní den, den slavnostního posvěcení orsanmichelského tabernáku, patří v první řadě Cionům. Jim víc než komukoli jinému. Cionům malířům, sochařům a stavitelům, Nardovi, Matteovi a Jacopovi, kteří se seskupili pod vedením toho, který jest nejen skutečnou hlavou jejich rodiny, ale nyní snad i hlavou všech, kdo ve Florencii pracují štětcem a dlátem, hlavou těch, kdo tvoří veliké umění florentské - Andrey di Cione, Andrey Orcagni, bratra Andrey.

Zraky Ristorovy se odtrhnou od svatolukášské korouhve a zastaví se u vyfazané lavice, postavené v presbytáři proti lavici členů Signorie.

Zde zasedají ti, jejichž ruce vytvořily z cechovního chrámu Or San Michele tento zázrak z kamene, mramoru, kovu, vzácného dřeva, mosaik a skla.

Stavitel Francesco Talenti, malíř Taddeo Gaddi a zlatník a sochař Jacopo di Cione, a v jejich středu, jako umělec ze všech nejvzácnější, Andrea di Cione, řečený Orcagna, mistr proslaveného památníku florentské vděčnosti ze zlých časů morových, sochař mariánského tabernáku orsanmichelského, a vedle Francesca Talentiho i nejdovednější ze stavitelů, kteří pracovali na výstavbě toho chrámu. Vedle statného, rozložitého Francesca Talentiho, oděného v široce nabíraný plášť z červenavé hnědé sukny, i vedle Gaddiho, ušlechtilého, dokonale uhlašeného, ale již zřetelně stárnoucího mistra, na kterého čím dál tím vytrvaleji doléhá složitě břídné hlavy patricijského rodu umělců i hlavy dílny, jež se stávala v pravém smyslu slova malířskou školou, vedle obou těchto mužů zdá se být Andrea Orcagna podivuhodně mlád. Štíhlý a přece dosti silný, s okrouhlou tváří, vlastní všem členům Cionova rodu, vypadá Andrea Orcagna tak, jako by to bylo včera, kdy po velkém moru florentském odcházel z dílny Taddea Gaddiho a s rukama rozpálenými neuhasitelnou žízni po díle modeloval ve své skromné dílně, širší florentské obci téměř neznámé, první reliéf svého slavného tabernáku.

Ristoro di Cione se přímo vpíjí do tváře svého bratra. Pane Bože, uplynulo přece od doby toho velkého moru téměř dvanáct let. Mnoho starých věcí zmizelo, mnoho nových nastoupilo na jejich místo. Děsná vichřice černé smrti se přehnala, na místě starých vyhaslých rodů se tvořily nové a chtivě zaujímaly své místo v prostoru a času. Italskými městy proletěl nádherný meteor korunovační cesty císaře Karla IV. - a muž, který to vše přímo hmatatelně prožil, který byl jedním z těch, kdo se octli v samém varu těch událostí, hledí nyní k oltáři, proměněnému v jediné planuté světlo. A tvář toho muže kvete svěžestí až podivuhodnou. Neboť pro jeho oči byla každá z těchto událostí ku-

sem vzácného kamene barev hořících a zlatých, z nichž duch a ruka tvořily slavný úsek veliké, plamenné vznešené mosaiky florentského umění.

A pro toto vše jest Andreovi di Cione propůjčen zvláštní dar. Dar svěžesti mimořádné a převzácené. Dar plamene ducha, jenž jako by dnes shladil stopu každé z oněch úzkých, hluboce rytých vrásek. Ne, není ani onoho předčasněho, studeně šedavého jíní ve vlasech a na skráních. To vše nějak zmizelo, propadlo, rozplynulo se. Neboť dnes jest okamžik, kdy duch plane a plesá na počest Tě, jejíž jméno zní Zachránitelka. Maria Vítězná - Maria vzatá na nebe.

To vše čte Ristoro di Cione z oslnivé jasnosti bratrova pohledu, který se setkává v této chvíli s jeho vlastníma očima. A ten pohled Andreův mluví řečí křistálové jasnou. »Bratře, my oba jsme kdysi - třeba od sebe odděleni tak, že jsme jeden o druhém sotva věděli - prožili v tomto městě veliký mor. Proto i dnešní slavnost je zvláštní slavností nás obou, nás, kteří jsme si na ní vydobili svůj vlastní, osobitý podíl. Já vyvolával svým dlátem k větší cti a chvále Boha Trojediného, Panny Marie a rodného města, z hlubin tvrdého mramoru obrazy života minulého i budoucího, a tys byl opět z těch, kdo bez jakéhokoli smlouvání nebo naděje na úspěch či zisk dali do služeb tohoto města nic menšího, než svůj vlastní život. A nikdo na světě nemůže říci, kdo z nás dvou konal svůj úkol lépe, protože to, můj milý, ví a rozsoudí jen Bůh sám. A my oba budeme dál sloužit tak, jak nejlépe dovedeme. Sloužit Bohu, Panně a svému rodnému městu. Naši Florencii, ze všech měst na světě nejdražší.«

Srdcem Ristora di Cione proniká horká vlna. Láva ze světla a ohně rozlévá se celou bytostí. Láva, jejíž proudy vyplynuly ze vztažených rukou archandělských.

Muž, zvyklý přísné kázni vojenské, zatíná prsty obou rukou, až v nich praskají tvrdé klouby, rozdírá rty přepevným sevřením zubů, jen aby udusil výkřik, který se mu zde, na posvátném místě, za latinských zpěvů a za stříbrného vyzvánění mešního zvonku dere přímo ze srdce.

Jsem šťasten, že slyším Florencii. Pro tebe, pro tvé umění - i pro tento čas. Tvůj čas, Andrey Orcagno. Místě nového umění florentského.

Oběť mše svaté, při níž florentské cechy poklekají u oltářní mřížky, aby v bílé hostii přijaly živé tělo a živou krev Ježíše Krista, končí, a nastává obřad svěcení Madonina běloskvoucího oltáře. Slavného tabernáku Orcagnova. »Pán měl mne na počátku díla svého, prve než byl co činil, od pradávna.«

Slova svatého Písma plesají v hymnu, naplněném zářky. A uprostřed všeobecného jásotu, zpěvu a slavných modliteb, pozvedá Andrea Orcagna zrak k Tě, která vítězně položila svou útlou nohu na hlavu hada věčných temnot. A jeho srdce přidává k modlitbám Cirkve svou vlastní, pokornou jak němé obětování voskovice a horoucí jak plamen ohně, posvěceného v jitřní hodinu Bílé Soboty.

»Zdrávas královno, matko milosrdenství a lásky, matko všeho konání, počátečního v Bohu. Vyslyš a požehnej mne, abych v celém svém životě byl služebníkem toho díla, na němž vládne spočinou tvé přesvaté oči. Dej, ať maluji, těsám a stavím ve stínu tvých matčeských dlaní. Zahal mou práci světelným mrakem svého požehnání, královno lásky, královno bolesti, královno života, Maria...«

Jeho oči ulpívají dlouhým pohledem na neposkvrněné bělosti mramorového tabernáku. Na tváři Vítězné Madony, jejíž výraz jedenáct let marně hledal v tvářích sta žen, aby ho konečně dvanáctý rok nalezl nejen ve tváři té jediné mezi všemi na světě, ale i v hlubokém utrpení a ještě v hlubším štěstí své úzkostně tajené lásky.

Dokončil dvě veliká díla. Tento mramorový tabernákl, který vysnil v době svých trudných začátků, chudý, neznamý člověk, tísněný zlým nedostatkem, a fresky ze Santa Maria Novella, na které se chodila dívat nejen celá Florencie, ale i lidé z dalekého okolí. Dat do nich vše, čemu



věřil, co vyznával a čím lidsky i umělecky žil. Ve světlech ráje zobrazil největšího básníka své země, Danta Alighieriho, i libezného pěvce sonetů, Francesca Petrarku. A v samém středu obrazu zpodobnil i ji Maddalenu Lucrezii, krásnou zlatovlasou princeznu růžové tváře, která se sklání k šeré lidské postavě a svýma rukama, útlýma a silnými zároveň, jí pomáhá do světla ráje, tam, kde hoří světlo v podobě řeky, kde se ohně drahoukům a vůně nejmilostnějších jar spojují v jedno vítězné jásání krásy před trůnem Krista, krále nebe a země, a Marie, oděné azurem a zlatem. A tvář člověka, který se těžce, bolestně a přece plně nezměrného štěstí prodírá z temnot ke světlu, je podobná tváři Andrey di Cione, zvaného Orcagna, muže ze stínu.

O těchto dvou dílech se ve Florencii mnoho a mnoho vypravuje a mezi umělci se často přetřásá otázka, zda »archanděl« jest větší jako malíř nebo jako sochař, on sám však předobře ví, že ještě zdaleka nepromluvil největšího slova v umění a že vrcholné dílo jeho ducha i ruky se teprve musí objevit. A za ně, za toto neznámé a vytoužené dílo se v této chvíli modlí nejen duchem a srdcem, ale prostě celým svým bytím. Za dílo, které by bylo jako květ z plamene, jako hvězda seslaná pro osvětlení těch, kteří se dosud ani nenarodili.

»In te misericordia, in te pietate, in te magnificenza, in te s'aduna quantunque in creatura è di bontate.«

»V tobě je milosrdenství, v tobě je slitování, v tobě je vznesenost, v tobě je sloučeno vše, co dobrého ve stvořeném.« Pozvedl hlavu, aby zbožně pohlédl na své dílo. A jeho oči se setkaly s pohledem modrým jako obloha v letních nocích. S milovaným pohledem Maddaleny Lucrezie Tornabuoni.

Rákosové štíhlá, kouzelně krásná ve své dívčí a přece téměř: královsky hrdé krásy, klečela Lucrezie v lavici svého rodu. Modrý šat vypadal, jako by byl setkán z úsměvů oblohy, z chvění kosatců a fialek, a její vlasy, překrásné, pyšné vlasy, těžké a vonné proudy v barvě zralé pšenice, byly pokryty lehkým závojem, který byl protkáno stříbrem. A toto stříbro připomínalo krůpěje jarních dešťů a van dubnového větru za hradbami města. »Bože, chválíme Tebe,« zvučel slavný chvalozpěv chrámem.

A uprostřed té posvátné krásy, v sladké mlze kadidla, jež vonělo jak votivní dar královských poutníků, loučí se Andree Orcagna s tou, kterou miloval nejmilčlivější láskou na světě.

Vždyt nablízku již sedlaly něčí ruce koně, aby ho připravily na cestu do skalnatého Orvieta. Na cestu za novou prací, za novým výbojem ducha, za novým voláním příštího díla.

A srdce »muže ve stínu« šeptalo nyní novou modlitbu. Byla to modlitba beze slova, bez nejmenšího pohybu rtů. A rozuměl ji jen sám Bůh-Syn, skloněný se svého kříže ke všem, kdo pracují a jsou obtíženi a smutni.

(Pokračování příště)

## Who Split Czechoslovakia?

**Blame Meciar  
blame Klaus,  
blame Havel.**

By Henry Brandon

Washington. Most Czechs and Slovaks are deeply sad as they watch the breakup of their federation into independent republics, which is to be completed by Jan. 1. Both nations, proud of Czechoslovakia, had made it Eastern Europe's most exemplary democracy.

In Prague last month, I heard many Czechs and Slovaks ask each other bitterly who was to blame for the unexpected end of the federation; not surprisingly all opinion polls show that a majority of Czechs and Slovaks want it to continue.

A review of the sequence of events points to the conclusion that while Vladimir Meciar, the reckless Prime Minister of Slovakia, provoked the split, Václav Klaus, the Czech Prime Minister, and Václav Havel, President at the time, must

share ultimate blame for the breakup of the federation. Mr. Havel, though not involved in the negotiations, showed a lack of political sagacity.

The public became aware of the dangerous and devious game the ambitious and mutually hostile prime ministers played when Mr. Meciar proposed a confederation of two states with each having international recognition and Slovakia getting sovereign and equal status.

Mr. Klaus, with bulldog determination, insisted on continuation of a federation recognized internationally as a single state. Mr. Meciar, aware of Slovakia's economic weaknesses, began to hint nimbly at a retreat from his extreme demands in the belief that Mr. Klaus would make far-reaching concessions in order to preserve the federal relationship.

But Mr. Meciar had misjudged Mr. Klaus's true aims and found himself cornered when Mr. Klaus not only insisted he was ready to give Slovakia

independence, but seemingly to sweeten the deal, proposed to help Slovakia pay its domestic debts. Mr. Meciar realized too late he had overplayed his hand and had played into Mr. Klaus's hands and that Mr. Klaus was really after Czech independence.

Mr. Klaus wanted it badly because it would let him pursue his free market policies without interference from Mr. Meciar, a former Communist, who because of Slovakia's high unemployment and the strong left-wing emphasis of the leading Slovak parties, was committed to a more socialist approach. So

Mr. Klaus got what he wanted while Mr. Meciar's only way out was to capitulate - to accept the division of the state.

Why is Václav Havel guilty? Immediately after the Russians withdrew in 1989 after the Velvet Revolution, the Czech dissidents, who called themselves Charter 77, and Slovak dissidents, called the Public Against Violence, neglected to unify and thus form a political basis for a united Czechoslovakia. They kept apart, and none of their leaders, including Mr. Havel, seem to have thought this could endanger the new democracy.

As President, Mr. Havel insisted that he would not become a leader of any political party but would remain above politics. At the end of 1991, he sensed that Czechoslovakia was heading for a split. Driven by fear, he submitted to the Federal Assembly five presidential amendments to the Constitution, one designed to enable him to call a referendum. He assumed that a majority of the two nations would vote against dissolving the federation.

Yet Mr. Havel failed to lobby for his proposals and they were defeated. He either relied naively on his own influence or lacked political savvy or drive.

Furthermore, his move did not fit into the Klaus game, which opposed a referendum. Still, the shrewd Mr. Klaus keeps in touch with Mr. Havel because he wants him to be the first president of the new Czech republic. As one high official told me: »Havel is still well respected as a human being of moral integrity and, as such, Klaus will need him more than Havel will need the presidency.«

## Harvest Time

**What: Card Party  
When: Sunday  
October 25, 1992  
Time: 1:00 p.m.**

**Place: Our Lady of Lourdes  
Parish Social Hall  
East 55th & Broadway Ave.  
Cleveland, Ohio 44127**

**Sponsored by: Our Lady of  
Lourdes Altar & Rosary  
Donation: \$ 3.00  
Refreshments, Door Prizes,  
& Raffles.**

**Further information please call:  
641-4346**

## Slunná Florida

Krajanská firma v subtropickém Port Charlotte Vám pomůže s koupí pozemků, domků, condominiumů s podnájmy a stavbou nového domu. Jsme v Port Charlotte od roku 1975.

**MILO REALTY, INC.**

1900 TAMiami TRAIL  
UNIT 112  
P.O. BOX 455  
Murdoch, FL. 33938

**Tel.: 813-743-8900**

**fax: 813-629-4277**

## Československo the best from 1960 — 1990

in original Czech or Slovak  
language

**FREE VIDEO**

with order

send \$ 15 check or M.O. which  
will be applied toward your  
first order or send self adr.  
stmp. env. for product list.

**Trans Global Enterprises INC.,**

P.O. Box 6, Dept. CZ

So. Plainfield,

N.J. 07080



**DISCOVERY TRAVEL, INC**

**641 S. La Grange Rd.**

**LAGRANCE, IL 60525**

**Vyřizujeme levné okružní lety do Evropy**

**Z Chicaga - do Prahy - nebo Bratislavy  
za speciální cenu \$ 720.00  
plus daň na měsíc září**

**OD 1. října 1992 - do 31. března 1993**

**z výjimkou vánoc a Nového roku**

|                            |                  |
|----------------------------|------------------|
| <b>CHICAGO - FRANKFURT</b> | <b>\$ 498.00</b> |
| <b>PARIS</b>               | <b>\$ 498.00</b> |
| <b>MNICHOV</b>             | <b>\$ 498.00</b> |
| <b>VIDEN</b>               | <b>\$ 548.00</b> |
| <b>RIM</b>                 | <b>\$ 548.00</b> |
| <b>PRAHA</b>               | <b>\$ 548.00</b> |

**Plus daň**

**Musí být zaplacen do 4. září 1992**

**Ceny platí na pondělí až čtvrtek**

**ostatní dny o \$ 25.00 navíc**

**Letecké společnosti si vyhrazují právo změny**

**ZA VOLEJTE nebo NAPIŠTE pro podrobné informace**

**Tel.: (708) 482 - 8515, FAX (708) 482-8517**





# VOICE OF THE NATION



**Beograd, Jugoslavie**  
**Redakci „Hlasu Národa“**

Posílám Vám dopis dr. Rajko Dolečka, lékaře z Ostravy, který zaslal redaktorovi Time and Life. Myslím, že by se hodil i do Vašeho časopisu jako vysvětlení o tom, co se u nás v Jugoslávii děje a na které straně je pravda, co v amerických médiích se bohužel stále nějak zatajuje. Pan Doleček je vynikající a známý odborník a profesor na fakultě v Ostravě, zároveň velký přítel srbského národa. On souhlasí s tím, aby jeho dopis vyšel i mimo Československo a byl by opravdu rád jako Čech, kdybyste to vytiskli v českém časopisu v Americe. Děkuji.

Se srdečnými pozdravy  
**dr. Nad'a Djordjević**  
**11070 Beograd, B.**  
**Avnoja 116/ 40**  
**Jugoslávie**

★★★★

**Rajko Doleček, M.D.Ph.D.**  
**Ostrava 4**  
**Uřova 2**  
**70800 Czechoslovakia**  
**Ostrava, August.25, 92**

**Mr. Winston Hunter,**  
**Editorial Offices**  
**Time and Life Building,**  
**Rockefeller Center**  
**New York, NY 10020, USA**

Dear Mr. Hunter,

Many thanks for your letter from August 10, 92. You were right when you quoted S. Milosevic that there are no innocent sides, but the media and the official politicians behave as if there were only one bad side, the Serbs. For many years I had a special relationship with your Time magazine. When I had the opportunity to travel abroad to the West from our communist-run country to various congresses, the first symbol of freedom was your Time magazine which I used to buy at the first „free“ airport. But now, unluckily, this honeymoon of almost three decades is over, because you stopped to tell the unbiased truth, you are not evenhanded any more. Believe me, I am very sorry for that indeed. My symbol of freedom in the West disappeared.

Do you know how much harm you are doing because people in the world still believe you - and you are supplying them with biased, onesided and even untrue informations? And a big part of your coverage of the eve-

nts in Yugoslavia is not fair. I am glad in this respect that you published at least the interview with general L. Mac-Kenzie who explained in a fair way who did not want peace now. I wonder whether you will discuss in your magazine the interesting facts published in the Independent (London) by L. Doyle, how Muslims killed Muslims and blamed the Serbs for it and how the irresponsible foreign press spread promptly this disinformation about the Serbs. I apologize for writing to you such a long letter - it is the consequence of my former special relationship with your Time.

When I read your cover story Atrocity and Outrage in Time of August. 17, 92 I was very unhappy. I am writing to you my first impressions - sine ira at studio - without anger and bad intention. I found your cover story unprofessional (Webster's dictionary 1983: violating the rules and ethical code of journalism), impertinent (ibid. not showing proper respect or manners) and some remarks in it even stupid (ibid. irrational, unthinking).

The report is unprofessional because it is onesided, there is almost no mention there about the Croatian and Muslim detention camps and their horrors, your reporters interviewed only Muslims and Croats, they did not mention at all the large scaled ethnic cleansing of Serbs made by Croats nad Muslims, e.g., in western Herzegovina and in Bosnia, in the area of Livno, Konjic, Kupres, etc. and in the area of Odžak (south of Sava, with a mass grave of Serbs) before the Bosnian Serbian army drove the Green berets and the regular Croatian army away. There is no mention of the bombardment of the predominantly Serbian quarters in Sarajevo by Muslims and, what is very disturbing, your reporters did not mention at all that there are over 500 000 refugees in the new Yugoslavia (Serbia and Montenegro) from Croatia, Bosnia and Herzegovina (the expelled Serbs) and that there are about 180 000 of them in the Serbian region of Krajina. Believe me, they did not get there for fun. The media did not mention their grievances almost at all. The only refugees for them are those escaping to Croatia, Germany, Austria, etc.

Your reporters are either afraid or not interested to publish

anything favorable to Serbs, they do not see somehow their problems. Are they ordered to write so or are they just unprofessional or incompetent? Your map (page 18) is wrong - it does not show the area at the Adriatic Sea that belongs to Bosnia and Herzegovina (with the town of Naum at the seaside). The area of the „ethnic cleansing“ done by the Croats and Muslims are not included in the map as well as a many of their detention or concentration camps (only three are moderately marked).

I had to laugh sadly when your brave correspondents wrote: „It is in the Serbian interest to terrorize civilians“, says Andreas Khol, and Austrian politician who frequently visits Yugoslavia.... They probably did not realize that much of the present tragedy of Yugoslavia was initiated by Germany, Austria, Hungary and Italy (did you read the arrogant remarks about the Serbs by Kinkel and A. Mock?) - the same countries that tried to destroy Yugoslavia in the Hitler coalition in 1941-45. And to destroy Serbia (here is Italy not included) during 1914-18. They helped dismember Yugoslavia by their powerful propaganda, large quantities of arms, political support and pressure on the European Community and the USA. And your correspondents quote the Austrian politician Mr. A. Khol as a well informed and „objective“ man without prejudice. It is really funny, or, better to say, cynical. How did the nazi speak about Jews.

If the selfdetermination was advocated for the Slovenes and Croats, why is it denied to the Serbs in Bosnia who do not want to live in the Muslim and Croat dominated country and who want to join their brothers in Yugoslavia? Why are they compelled by Germany dominated Europe to become the citizens of a state that they do not want? Unluckily, the US diplomacy failed here and became itself a victim of desinformations. Why is Europe uniting and at the same time making out of Yugoslavia a system of obedient banana republics?

The British TV teams saw the dirty and emaciated POWs in the Serbian region of Krajina (at Trnopolje) - they forgot that most of that region was hungry, under blockade, because its supply lines with Serbia were cut and no food or medicines could

reach this region. When the Bosnian Serbian army opened the corridor south of Sava a few weeks ago, the humanitarian help (food, medicines, oxygen bombs, etc.) started to arrive and the specter of famine was averted.

The western analysts were right to say that 30 Axis divisions (German, Austrian, Italian, Hungarian, Croatian) were tied in Yugoslavia during 1941-45. But your correspondents just forgot to say that over 1 000 000 Serbs perished during that time by the knife and bullet of the Croatian fascists, ustashi and their Muslim allies in the quisling Independent Croatia (it included both Bosnia and Herzegovina) and by the German extermination units (and Mr. Klaus Kinkel dares speak about the war crimes).

In your table: What the world could do... your correspondents forgot to suggest three other possibilities:

1. Persuade Mr. Izetbegovic that there will be no foreign military intervention on his behalf and that he must talk with the Serbian representatives (this was suggested by general L. Mac Kenzie).
2. Treat both sides in the civil war evenhandedly and tell the western correspondents not to take various fabrications eagerly as truth.
3. If there are sanctions - let them work on both sides, including Croatia.

I do not know what happened to the brain of the ex-Iron Lady to argue for arming of the Bosnian Muslim (and Croatian) irregulars, because they are outgunned. It is really a nonsense. Just look at the battles that rage in Sarajevo and elsewhere and at the weaponry supplied to the Muslims and Croats by Germany, Austria, Hungary, Turkey - and even some weapons with the NATO initials.

The cover story was impertinent because it made, thinly veiled, villains out of the Serbs as a whole nation and it made, excuse me for that expression almost idiots (ibid. silly or foolish persons) put of your readers by presenting them absolutely onesided and distorted news.

Some remarks of your correspondents were stupid indeed, especially about the possibility of a new „Serbian aggression“.

that the Serbs will provoke wider conflict, because they loathe and oppress ethnic Albanians of Kosovo, etc. (page 18). Your correspondents probably do not know that before the war there were 40% of Serbs and Montenegrins in Kosovo, that about 100 000 of them were expelled and about 10-15 000 assassinated by Albanians during 1941-45 (the Albanians of Kosovo had their special 21.88 division Skenderbeg) and 250 000 were forced to leave Kosovo during the last 20 years. Not too many minorities in the world have their own University (for about 30 000 students) and their own Academy of Sciences as the Albanians have, what happened to the Slav minority in Albania? It is incredible how the Albanian ex-communist S. Berisha became an ardent democrat and how enemies of Yugoslavia started to love him.

What do the clever analysts think the Serbs are going to attack? Were your correspondents in Vojvodina to think that the Hungarians are oppressed there? I was there many times: the Hungarians have their schools, newspapers, the road signs in towns and villages with more Hungarians have their names in both the Serbian and Hungarian, the shops have Hungarian inscriptions. It is really funny how the Hungarians, the well known oppressors of Croats, Serbs and Slovaks dare say that their minority rights are not observed in Vojvodina. What do they actually want? Maybe they want twice a day a piggyback ride on the Serbian shoulders.

The well orchestrated anti-Serbian propaganda and hysteria are very similar to the dirty Stalin's purges and mass trials, when the victims were blamed by everybody for everything, without any possibility to defend themselves, because nothing could be published to defend them. As I wrote to you in my last letter, the disinformations moved from Moscow to the West.

Are the interests of major powers above the truth?

Sincerely  
**Rajko Doleček, M.D., Ph.D.**

PS: I lived for 20 years in Yugoslavia. I was there during the whole war (1941-45).